

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. birželio 9 d.*

Byloje T-237/05

Éditions Odile Jacob SAS, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), iš pradžių atstovaujama advokatų W. van Weert ir O. Fréget, vėliau O. Fréget,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą X. Lewis, P. Costa de Oliveira ir O. Beynet,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

palaikomą

Lagardère SCA, iš pradžių atstovaujamos advokatų A. Winckler, S. Sorinas Jimeno ir I. Girgenson, vėliau A. Winckler, F. de Bure ir J.-B. Pinçon,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2005 m. balandžio 7 d. Komisijos sprendimą, kuriuo buvo iš dalies atmestas ieškovės prašymas leisti susipažinti su tam tikrais dokumentais, susijusiais su įmonių koncentracija (byla COMP/M.2978 – *Lagardère/Natexis/VUIP*),

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro teisėjai A. W. H. Meij (pirmininkas), V. Vadapalas ir L. Truchot (pranešėjas),
kancleris E. Coulon,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. rugsėjo 9 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į 2009 m. rugsėjo 28 d. nutartį iš naujo pradėti žodinę proceso dalį ir į ieškovės atsakymą į Bendrojo Teismo rašytinį klausimą,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1. *Prašymai leisti susipažinti su ieškovės pateiktais dokumentais*

- 1 Ieškovė *Éditions Odile Jacob SAS*, vadovaudamasi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), 2005 m. sausio 27 d. laišku paprašė Europos Bendrijų Komisijos leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su administracine procedūra (toliau – nagrinėjama procedūra), kuriai pasibaigus buvo priimtas 2004 m. sausio 7 d. Komisijos sprendimas 2004/422/EB, kuriuo koncentracija pripažįstama suderinama su bendrąja rinka ir Europos Ekonominės Erdvės susitarimo funkcionavimu (Byla COMP/M.2978 – *Lagardère/Natexis/VUIP*) (OL L 125,

p. 54, toliau – sprendimas dėl suderinamumo), tam, kad galėtų jais pasinaudoti grįsdama savo ieškinį Pirmosios instancijos teismo byloje *Éditions Odile Jacob prieš Komisiją*, T-279/04, kuriuo siekiama panaikinti sprendimą dėl suderinamumo. Dokumentai, su kuriais paprašyta susipažinti, buvo šie:

- a) 2003 m. birželio 5 d. Komisijos sprendimas pradėti išsamų tyrimą nagrinėjamoje procedūroje remiantis 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 31) 6 straipsnio 1 dalies c punktu;
- b) visas 2002 m. gruodžio 3 d. tarp *Natexis Banques populaires SA* ir *Segex Sarl* bei *Ecrinvest 4 SA* sudarytos perleidimo sutarties tekstas;
- c) visas susirašinėjimas tarp Komisijos ir *Natexis Banques populaires* nuo 2002 m. rugsėjo mėn. iki 2003 m. balandžio 14 d. pranešimo apie koncentraciją;
- d) visas susirašinėjimas tarp Komisijos ir *Lagardère SCA* nuo 2002 m. rugsėjo mėn. iki minėto pranešimo;
- e) sutartis, pagal kurią *Natexis Banques populaires* 2002 m. gruodžio 20 d. tapo *Vivendi Universal Publishing SA* (toliau – VUP) dalių ir turto, priklausiusių *Vivendi Universal SA* bendrovei, savininkė;

- f) 2002 m. spalio 22 d. *Lagardère* pažadas įsigyti VUP iš *Vivendi Universal* bendrovės;
- g) visi Komisijos vidaus dokumentai, išimtinai arba iš dalies susiję su Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymu *Natexis SA/Investima 10 SAS* vykdomam VUP turto įsigijimui, įskaitant ir dokumentus, kuriais buvo apsikeista tarp Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato (GD) ir jos teisės skyriaus;
- h) visas susirašinėjimas tarp Komisijos ir *Natexis*, išimtinai arba ne susiję su Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymu *Natexis/Investima 10* VUP turto įsigijimui.
- 2 2005 m. sausio 27 d. laišku ieškovė išsiuntė Komisijai prašymą leisti susipažinti su kita grupe dokumentų tam, kad juos galėtų panaudoti pagrindžiant savo ieškinį Pirmosios instancijos teismo byloje *Éditions Odile Jacob prieš Komisiją*, T-452/04, kuriuo siekiama, kad būtų panaikintas 2004 m. liepos 30 d. Komisijos sprendimas, susijęs su pritarimu dėl *Wenedel Investissement SA*, kaip *Lagardère* perleisto turto įgijėjos, remiantis sprendimu dėl suderinamumo (toliau – sprendimas dėl pritarimo). Buvo nurodyti šie dokumentai:
- a) Komisijos sprendimas dėl pritarimo įgaliojimo, atsakingo už *Lagardère* įsipareigojimų, priimtų sprendimu dėl suderinamumo leidžiant koncentraciją, įvykdymą, kandidatūrai;
- b) *Lagardère* įgaliojimas, suteiktas *Salustro Reydel Management SA* prižiūrėti, kaip *Lagardère* laikosi įsipareigojimų, kurių ji prisiėmė sprendimu dėl suderinamumo leidžiant koncentraciją;

- c) galimi Komisijos prašymai pakeisti įgaliojimo projektą ir šiuo klausimu *Lagardère* pateikti atsakymai;

- d) *Lagardère* suteiktas įgaliojimas atskirto turto valdytojui (*Hold Separate Manager*), atsakingam už turto valdymą remiantis sprendimu dėl suderinamumo;

- e) Komisijos sprendimas dėl pritarimo minėto valdytojo kandidatūrai;

- f) 2004 m. gegužės 28 d. tarp *Lagardère* ir *Wendel Investissement* pasirašytos sutarties dėl perleisto turto perėmimo projektas;

- g) 2004 m. birželio 4 d. *Lagardère* Komisijai išsiųstas laiškas, kuriuo jos prašoma pripažinti *Wendel Investissement* perleisto turto perėmėja;

- h) 2004 m. birželio 11 d. Komisijos prašymas, išsiųstas *Lagardère* remiantis Reglamento Nr. 4064/89 11 straipsniu pateikti informaciją, kuri jai leistų įvertinti, ar buvo įvykdytos bendrovės *Wendel Investissement* sutikimo sąlygos;

- i) 2004 m. birželio 21 d. *Lagardère* atsakymas į šį prašymą pateikti informaciją;
- j) įgalotinio ataskaita, kurioje vertinama *Wendel Investissement*, kaip perleisto turto įgijėjos, kandidatūra 2004 m. liepos 5 d. Komisijai pateikto sutikimo kriterijų atžvilgiu.
- 3 2005 m. vasario 15 d. faksu Konkurencijos GD generalinis direktorius išsiuntė ieškovei 2004 m. vasario 5 d. Komisijos laišką, kuriuo pritariama dėl atskirto turto įgalotinio ir valdytojo paskyrimo (šio sprendimo 2 punkto a ir e papunkčiuose nurodyti dokumentai) ir ją informavo, kad kiti dokumentai negali būti jai pateikti, nes jiems taikoma išimtis, apibrėžta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje–trečioje įtraukose ir 3 dalies antroje pastraipoje, ir kad joks viršesnis viešasis interesas nepateisina jų atskleidimo.
- 4 2005 m. vasario 18 d. laišku ieškovė pateikė pakartotinį prašymą (toliau – prašymas leisti susipažinti su dokumentais) dėl dokumentų, su kuriais jai nebuvo leista susipažinti.
- 5 2005 m. kovo 14 d. Komisijos generalinis sekretorius informavo ieškovę, kad dėl prašymo leisti susipažinti su dokumentais sudėtingumo ir dėl prašomų dokumentų skaičiaus terminas atsakymui į jos prašymą pateikti remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalimi buvo pratęstas iki 2005 m. balandžio 7 d.

2. *Ginčijamas sprendimas*

- 6 2005 m. balandžio 7 d. Sprendimu D (2005) 3286 (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija patvirtino savo 2005 m. vasario 15 d. atsisakymą atskleisti informaciją.

- 7 Komisija nustatė dokumentus, nurodytus prašyme leisti susipažinti, ir pateikė išsamų jų sąrašą, išskyrus tuos, kurie nurodyti šio sprendimo 1 punkto d papunktyje, motyvuojant tuo, kad susirašinėjimą tarp *Lagardère* ir Komisijos sudarė apie dvidešimt segtuvų ir išsamaus sąrašo pateikimas būtų neproporcinga administracinė našta. Be to, ji patikslino, kad neturi dokumento, nurodyto šio sprendimo 1 punkto f papunktyje, ir pažymėjo, kad šio sprendimo 1 punkto c papunktyje nurodyti dokumentai apėmė nurodytus minėto punkto h papunktyje.

- 8 Ginčijamame sprendime Komisija, atsisakydama leisti susipažinti su visais prašomais dokumentais, rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nurodyta išimtimi, susijusia su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, nes šie dokumentai buvo pateikti Komisijos tarnyboms arba buvo jų parengti vykstant įmonių koncentracijos kontrolės procedūrai. Komisija mano, kad tuo atveju, jei Bendrasis Teismas panaikintų sprendimą dėl suderinamumo, Komisija privalėtų priimti naują sprendimą ir todėl privalėtų iš naujo atlikti tyrimą. Šio tyrimo tikslui iškiltų pavojus, jei vykstant kontrolės procedūrai parengti ar gauti dokumentai būtų pavišinti šiame etape. Bendresne prasme Komisija mano, kad atskleidus per koncentracijos kontrolės procedūrą jai pateiktą informaciją būtų sutrikdyti pasitikėjimo ir bendradarbiavimo santykiai tarp Komisijos ir suinteresuotųjų šalių, kurie yra būtini surenkant jai reikalingą informaciją.

- 9 Komisija, siekdama pateisinti atsisakymą leisti susipažinti su dokumentais, nurodytais šio sprendimo 1 punkto b–e ir h papunkčiuose ir 2 punkto b, c (iš dalies), d, f, g, i ir j papunkčiuose, taip pat remiasi su komercinių interesų apsauga susijusia išimtimi, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje, tiek kiek juose yra jautrios informacijos, susijusios su atitinkamų įmonių komercinėmis strategijomis, kurią jos pateikė Komisijai vien tik numatytos koncentracijos kontrolės tikslais. Komisija mano, kad šio sprendimo 1 punkto a papunktyje ir 2 punkto c (kalbant apie Komisijos *Lagardère* adresuotus laiškus) ir h papunkčiuose nurodytuose dokumentuose, kuriuos ji pati parengė, taip pat yra jautrios komercinės informacijos, susijusios su nagrinėjamomis įmonėmis.
- 10 Be to, Komisija, siekdama pateisinti atsisakymą leisti susipažinti su dviem iš trijų Komisijos vidaus dokumentų, nurodytų šio sprendimo 1 punkto g papunktyje, remiasi su institucijos sprendimų priėmimo procesu susijusia išimtimi, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje. Vienas yra Konkurencijos GD prašymas teisės tarnybai pateikti nuomonę; kitas yra už konkurenciją atsakingo Komisijos nario pranešimas, kuriuo apibendrinamos bylos aplinkybės. Komisija mano, kad šie du dokumentai atspindi preliminarias vidaus nuomones ir konsultacijas siekiant priimti sprendimą dėl suderinamumo ir kad jos sprendimų priėmimą procesui būtų padaryta didelė žala, jei jos vidaus svarstymai būtų paviešinti. Ji tvirtina, kad jos tarnybos turi turėti galimybę laisvai išreikšti savo požiūrį išvengiant bet kokio išorinio spaudimo tam, kad galėtų padėti Komisijai išsiaiškinti situaciją, o ši galėtų priimti sprendimą.
- 11 Galiausiai Komisija, siekdama pateisinti atsisakymą leisti susipažinti su vienu iš dokumentų, nurodytų šio sprendimo 1 punkto g papunktyje, remiasi su teisinių nuomonių apsauga susijusia išimtimi, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje. Ji pabrėžia, kad teisinės nuomonės turėtų būti nuoširdžios, objektyvios ir nepriklausomos. Ji mano, kad, jei teisės tarnyba turėtų atsižvelgti į vėlesnę jos nuomonės paskelbimą, ji nebūtų išreikšta visiškai nepriklausomai.

- 12 Kalbant apie trečiųjų asmenų dokumentus, Komisija mano, kad ji neprivalėjo konsultotis su pastaraisiais taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį, nes manė, kad buvo taikoma viena iš šiame sprendimo nurodytų išimčių ir kad todėl buvo aišku, jog atitinkami dokumentai neturėjo būti atskleisti.
- 13 Komisija tvirtina, kad ji išnagrinėjo galimybę remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi leisti ieškovei iš dalies susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, tačiau šią galimybę atmetė dėl didelio prašomų dokumentų skaičiaus ir dėl to, kad beveik viso jų turinio atžvilgiu taikytinos prieš tai nurodytos išimtys. Šių dokumentų dalių, kurias galima pateikti, nustatymas lemtų neproporcingą administracinę naštą, palyginus su visuomenės interesu susipažinti su taip nustatytais fragmentiškais dokumentų dalimis.
- 14 Be to, Komisija pažymi, kad joks viršesnis viešasis interesas nepateisina nurodytų dokumentų atskleidimo, nes prašymas leisti susipažinti su dokumentais grindžiamas ieškovės interesų gynyba Bendrojo Teismo nagrinėjamoje byloje. Ši gynyba yra privatus, ne viešasis interesas.
- 15 Komisija atkreipia ieškovės dėmesį į kitas specialias taisykles, numatytas, pirma, Reglamente Nr. 4064/89 ir, antra, Bendrojo Teismo procedūros reglamentų nuostatoje, leidžiančias šalims vykstant teismo procesui prašyti taikyti proceso organizavimo priemones, viena iš kurių galėtų būti prašymas pateikti su nagrinėjama byla susijusius dokumentus.

- 16 Galiausiai Komisija pažymi, kad tai, jog ji prašymus pateikti informaciją remiantis Reglamento Nr. 4064/89 11 straipsniu pateikė savo atsiliepimo į ieškinį byloje T-279/04 priede, neturėtų reikšti to, kad ji, remiantis ta pačia nuostata, privalo atskleisti šio sprendimo 2 punkto h papunktyje nurodytą *Lagardère* skirtą prašymą pateikti informaciją. Ji primena, kad dokumentai, pridėti prie Teisingumo Teismui ir Bendrajam Teismui pateiktų pastabų, pateikiami tik nagrinėjamos procedūros tikslams ir nėra skirti visuomenei, tuo tarpu dokumento pateikimas remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001 prilygsta šio dokumento paskelbimui.
- 17 Po ginčijamo sprendimo, 2005 m. liepos 5 d., ieškovė pateikė prašymą taikyti proceso organizavimo priemones byloje T-279/04 remdamasi Procedūros reglamento 64 straipsniu, kuriuo Bendrojo Teismo prašoma įpareigoti Komisiją pateikti dokumentus, nurodytus šio sprendimo 1 punkto a–h papunkčiuose. Savo pastabų dėl šio prašymo priede Komisija pateikė ieškovei dokumentą, nurodytą minėto punkto a papunktyje, t. y. savo 2003 m. birželio 5 d. sprendimą pradėti išsamų tyrimą nagrinėjamoje procedūroje remiantis Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalies c punktu.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 18 2005 m. birželio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 19 2005 m. rugsėjo 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Lagardère* paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimus.

- 20 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į šeštąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 21 2009 m. kovo 6 d. Bendrojo Teismo šeštosios kolegijos pirmininko nutartimi *Lagardère* leista įstoti į šią bylą.
- 22 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, šalims raštu pateikė klausimus, į kuriuos jos atsakė per nustatytą terminą.
- 23 2009 m. liepos 10 d. nutartimi pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio b punktą, 66 straipsnio 1 dalį ir 67 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą Bendrasis Teismas paprašė Komisiją pateikti visus prašomus dokumentus, išskyrus nurodytus šio sprendimo 1 punkto f papunktyje ir 2 punkto a ir e papunkčiuose, užtikrinus, kad šie dokumentai šiame procese nebus perduoti nei ieškovei, nei įstojusiai į bylą šaliai. Šis prašymas buvo įvykdytas.
- 24 Šalys buvo išklaustytos ir pateikė atsakymus į Bendrojo Teismo klausimus per 2009 m. rugsėjo 9 d. posėdį.
- 25 2009 m. rugsėjo 28 d. nutartimi žodinė proceso dalis buvo atnaujinta tam, kad būtų galima pateikti ieškovei rašytinį klausimą.

26 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

27 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. Dėl ginčo dalyko

28 Kelių dokumentų, su kuriais ieškovė, remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001, prašė leisti susipažinti, tekstas ar jo dalis ieškovei Komisijos buvo perduoti atsiliepimo į

ieškinį bylose T-279/04 ir T-452/04 priede ir jos pastabų dėl prašymo taikyti proceso organizavimo priemonės, ieškovės pateikto byloje T-279/04, priede. Buvo pateikti tokie dokumentai:

- nekonfidenciali dokumento, nurodyto šio sprendimo 1 punkto a papunktyje, t. y. 2003 m. birželio 5 d. Komisijos sprendimo, priimto nagrinėjamoje procedūroje remiantis Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalies c punktu, versija,
- nekonfidenciali pirkimo-pardavimo sutarties, pasirašytos 2002 m. gruodžio 3 d. tarp, iš vienos pusės, *Segex* ir *Ecrinvest 4*, iš kitos pusės – *Lagardère*, versija; ši sutartis atitinka dokumentą, nurodytą šio sprendimo 1 punkto b papunktyje, kaip tai patvirtino Komisija ir *Lagardère*, atsakydamos į Bendrojo Teismo rašytinį klausimą,
- dalis dokumento, nurodyto šio sprendimo 1 punkto c papunktyje, t. y. susirašinėjimas tarp Komisijos ir *Natexis* nuo 2002 m. rugsėjo mėn. iki pranešimo apie koncentraciją 2003 m. balandžio 14 d.,
- dokumentas, nurodytas šio sprendimo 2 punkto h papunktyje, t. y. 2004 m. birželio 11 d. Komisijos prašymas *Lagardère* pateikti informaciją,
- nekonfidenciali dokumento, nurodyto šio sprendimo 2 punkto j papunktyje, t. y. įgaliojimo ataskaita dėl *Wendel Investissement* kandidatūros, versija.

²⁹ Ieškovė, atsakydama į Bendrojo Teismo rašytinius klausimus, nurodė, kad ji mano, jog jos suinteresuotumas palaikyti su šiais dokumentais susijusią ieškinio dalį išnyko, nes prašymas leisti susipažinti su jais buvo patenkintas atlikus tokį perdavimą.

- 30 Todėl nebereikia priimti sprendimo dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo tiek, kiek Komisija atsisakė leisti susipažinti su dokumentais, nurodytais šio sprendimo 1 punkto a-c papunkčiuose ir 2 punkto h ir j papunkčiuose.
- 31 Be to, ieškovė neginčijo Komisijos teiginio, kad šio sprendimo 1 punkto f papunktyje nurodyto dokumento ji neturi.
- 32 Todėl ginčo dalykas susijęs su ginčijamo sprendimo teisėtumu tiek, kiek Komisija atsisakė leisti susipažinti su visais ar dalimi dokumentų, nurodytų šio sprendimo 1 punkto d, e, g ir h papunkčiuose bei 2 punkto b–d, f, g ir i papunkčiuose (toliau – ginčijami dokumentai).

2. Dėl įstojusios į bylą šalies pateiktų išankstinių argumentų priimtinumą

Šalių argumentai

- 33 Įstojusi į bylą šalis visų pirma tvirtina, kad ginčijamas prašymas leisti susipažinti su dokumentais turi būti vertinamas konkrečiame koncentracijų kontrolės procedūros kontekste. Šiuo aspektu ji tvirtina, be kita ko, kad susipažinimui su bylos medžiaga

vykstant koncentracijų kontrolės procedūrai taikomos specialios taisyklės, numatytos 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 802/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 133, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 88), 17 straipsnyje. Nustatyta tvarka yra griežta. Koncentracijoje nedalyvaujantiems tretiesiems asmenims neleidžiama susipažinti su bylos medžiaga. Ši taisyklė taikoma tiek konfidencialiai informacijai, tiek Komisijos ar valstybių narių kompetentingų institucijų vidaus dokumentams. Susipažinti su šiais dokumentais galima tik su sąlyga, kad jie bus naudojami atitinkamos koncentracijos procedūros tikslais. Remiantis posakiu *lex specialis derogat legi generali*, specialios taisyklės yra viršesnės už bendrąsias. Teismų praktikoje buvo pripažinta, kad už EB 255 straipsnyje ir Reglamente Nr. 1049/2001 numatytą teisę susipažinti yra viršesnės specialios nuostatos dėl konkurso komisijų darbo slaptumo. Analogiškai koncentracijų kontrolės srityje specialių nuostatų buvimas turėtų sudaryti kliūtis, arba bent jau apriboti, bendrųjų nuostatų dėl visuomenės susipažinimo su dokumentu taikymui. Priešingu atveju Reglamente Nr. 802/2004 numatytos susipažinimo su dokumentais taisyklės netektų bet kokios reikšmės.

³⁴ Ieškovė ginčija šios įstojusios į bylą šalies išankstinės pastabos pagrįstumą.

Bendrojo Teismo vertinimas

³⁵ Remiantis Procedūros reglamento 113 straipsniu Bendrasis Teismas savo iniciatyva bet kuriuo metu gali nuspręsti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą, tarp kurių yra ir įstojusios į bylą šalies pateikto argumento priimtumas.

36 Pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio ketvirtą pastraipą, taikomą Bendrajam Teismui vadovaujantis minėto statuto 53 straipsniu, prašyme įstoti į bylą nurodomi paaiškinimai gali būti pateikiami tik vienos iš šalių reikalavimams paremti. Be to, pagal Procedūros reglamento 116 straipsnio 3 dalį įstojantis į bylą asmuo pripažįsta ginčą byloje tokį, koks jis yra jo įstojimo į bylą metu. Nors šios nuostatos neprieštarauja tam, kad įstojęs į bylą asmuo pateiktų kitokius nei jo palaikoma šalis argumentus, tai įmanoma tik su sąlyga, kad jie nekeičia bylos dalyko ir kad įstojimu siekiama palaikyti šalies pateiktus reikalavimus.

37 Šioje byloje pagrindinės šalys nenurodė argumento dėl išimtinio taisyklių, susijusių su susipažinimu su bylos medžiaga, numatytų koncentracijų kontrolės srityje, taikymo. Šis argumentas, darant prielaidą, kad jam Bendrasis Teismas galėtų pritarti, leistų panaikinti ginčijamą sprendimą motyvuojant tuo, kad jis buvo priimtas klaidingai remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001, o ne, kaip tai turėjo būti daroma, nuostatomis, reglamentuojančiomis susipažinimą su dokumentais, įtvirtintomis koncentracijų kontrolės srityje. Todėl tai neparemia Komisijos reikalavimų atmesti ieškinį dėl panaikinimo.

38 Todėl įstojusios į bylą šalies pateiktas išankstinis argumentas, susijęs su išimtinėmis taisyklių dėl susipažinimo su dokumentais, numatytų koncentracijų kontrolės srityje, taikymu, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

3. Dėl esmės

39 Ieškovė, pagrįsdama savo ieškinį, nurodo keturis pagrindus, susijusius su konkretais ir individualaus dokumentų, nurodytų prašyme leisti susipažinti su dokumentais, išnagrinėjimo nebuvimu, akivaizdžia Komisijos vertinimo klaida taikant išimtis,

numatytas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse, teisės susipažinti su dokumentais bent iš dalies pažeidimu ir proporcingumo principo pažeidimu dėl nurodytų išimčių ir aukštesnio viešo intereso, pateisinančio prašomų dokumentų atskleidimą, suderinamumo nebuvimo.

- 40 Kadangi pirmasis ir antrasis pagrindai yra glaudžiai susiję, juos reikia nagrinėti kartu.

Dėl pirmojo ir antrojo pagrindų, susijusių su konkretais ir individualaus dokumentų, nurodytų prašyme leisti susipažinti, išnagrinėjimo nebuvimu ir akivaizdžia Komisijos vertinimo klaida taikant išimtis, numatytas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse

- 41 Pagal nusistovėjusią Bendrojo Teismo praktiką prašymo leisti susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus. Iš tikrųjų, viena vertus, vien aplinkybės, kad dokumentas susijęs su išimties saugomu interesu, nepakanka tokios išimties taikymui pateisinti (2005 m. balandžio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sison prieš Tarybą*, T-110/03, T-150/03 ir T-405/03, Rink. p. II-1429, 75 punktas ir 2006 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją*, T-391/03 ir T-70/04, Rink. p. II-2023, 115 punktas). Toks taikymas gali būti pateisinamas iš principo, tik jei visų pirma institucija iš anksto įvertino, ar dėl susipažinimo su dokumentu konkrečiai ir realiai nukentėtų saugomas interesas, ir, antra, jei pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalis nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomo dokumento atskleidimą. Kita vertus, rizika pakenkti saugomam interesui turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne tik vien hipotetiška. Todėl institucija, norėdama taikyti išimtį, privalo atlikti konkretų tyrimą, kuris turi atspindėti sprendimo motyvuose (2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos

teismo sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją*, T-2/03, Rink. p. II-1121, toliau – Sprendimas VKI, 69 punktas ir minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 115 punktas).

- 42 Be to, šis konkretus tyrimas turi būti atliekamas kiekvieno prašyme nurodyto dokumento atžvilgiu. Iš Reglamento Nr. 1049/2001 išplaukia, kad visos jo 4 straipsnio 1–3 dalyse minimos išimtys suformuluotos kaip taikytinos „dokumentui“ (41 punkte minėtų Sprendimų VKI 70 punktas ir *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 116 punktas). Be to, dėl tų pačių išimčių taikymo *ratione temporis* to paties reglamento 4 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad jos taikomos tik tokį laikotarpį, kai toks draudimas pateisinamas atsižvelgiant į „dokumento turinį“.
- 43 Iš to darytina išvada, kad konkretus ir individualus tyrimas yra būtinas bet kuriuo atveju, nes net ir tuomet, kai yra aišku, jog prašyme leisti susipažinti nurodytiems dokumentams taikoma išimtis, tik toks tyrimas leidžia institucijai vadovaujantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi įvertinti galimybę suteikti pareiškėjui teisę susipažinti su dokumentais iš dalies (41 punkte minėtų Sprendimų VKI 73 punktas ir *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 117 punktas). Be to, taikydamas šį reglamentą Bendrasis Teismas jau pripažino kaip iš principo nepakankamą įvertinimą, atliktą labiau dokumentų kategorijos nei juose esančios informacijos atžvilgiu, nes iš institucijos reikalaujamas atlikti tyrimas turi jai leisti konkrečiai įvertinti, ar nurodyta išimtis realiai taikytina visos šiuose dokumentuose esančios informacijos atžvilgiu (41 punkte minėto Sprendimo VKI 74 ir 76 punktai).
- 44 Institucijos pareiga konkrečiai ir individualiai įvertinti dokumentų, nurodytų prašyme leisti susipažinti, turinį yra principinis sprendimas (41 punkte minėto Sprendimo VKI 74 ir 75 punktai), taikomas visoms išimtims, minimoms Reglamento

Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse, kad ir kokia būtų sritis, su kuria susiję prašomi dokumentai.

45 Tačiau toks principinis sprendimas nereiškia, kad toks tyrimas būtinas bet kokiais aplinkybėmis. Iš tikrųjų, kadangi konkretaus ir individualaus tyrimo, kurį institucija iš principo privalo atlikti atsakydama į pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateiktą prašymą, tikslas yra leisti tam tikrai institucijai, pirma, įvertinti, kiek turi būti taikoma teisės susipažinti su dokumentais išimtis, ir, antra, įvertinti susipažinimo su dokumentų dalimi galimybę, toks tyrimas gali būti ir nebūtinai, jei iš konkretaus atvejo aplinkybių aišku, kad galimybė susipažinti turi būti nesuteikta arba, atvirkščiai, suteikta. Tai galėtų būti tuomet, kai visiems tam tikriems dokumentams arba iš pradžių aiškiai buvo taikoma teisės susipažinti su dokumentais išimtis, arba, atvirkščiai, su visais jais buvo galima susipažinti, arba galiausiai jie jau buvo Komisijos konkrečiai ir individualiai įvertinti panašiomis aplinkybėmis (41 punkte minėto Sprendimo VKI 75 punktas).

46 Be to, atsisakymo leisti susipažinti motyvų glaustumas ir stereotipinis pobūdis gali būti konkretaus įvertinimo neatlikimo įrodymas tik tais atvejais, kai objektyviai įmanoma nurodyti atsisakymo leisti susipažinti su kiekvienu dokumentu priežastis neatskleidžiant šio dokumento turinio ar esminių jo elementų ir išimčiai neprarandant savo pagrindinio tikslo (šiuo klausimu žr. 41 punkte minėto Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 84 punktą; pagal analogiją žr., kalbant apie 1993 m. Elgesio kodeksą, 1997 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *WWF UK prieš Komisiją*, T-105/95, Rink. p. II-313, 65 punktą). Kaip nurodė Teisingumo Teismas, reikalavimas institucijoms nepateikti informacijos, kuri netiesiogiai pažeistų šiomis išimtimis specialiai siekiamus apsaugoti interesus, konkrečiai nurodytas Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 4 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalyje (2007 m. vasario 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 83 punktas).

- 47 Galiausiai, vienas ir tas pats pateisinimas gali būti taikomas į tą pačią kategoriją patenkantiems dokumentams, o tai būtent yra atvejis, jei jame yra tokio paties pobūdžio informacija. Po to Bendrasis Teismas privalo patikrinti, ar nurodyta išimtis aiškiai ir visiškai apima dokumentus, patenkančius į šią kategoriją.

Dėl išimties, susijusios su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje

— Šalių argumentai

- 48 Ieškovė tvirtina, kad Komisija taikė abstraktų ir bendrą požiūrį bei neatliko konkretaus ir individualaus tyrimo, kuris leistų patikrinti, ar kiekvieno iš prašomų dokumentų pateikimas iš tikrųjų kelia grėsmę interesui, saugomam išimtimi, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje.
- 49 Ji tvirtina, kad Komisijos rūpestis išlaikyti pasitikėjimo atmosferą tarp suinteresuotųjų šalių vykstant koncentracijų kontrolės procedūrai yra antraeilis, nes jos teisės aktais įpareigotos pateikti Komisijai visus dokumentus, kurių ji šiuo tikslu reikalauja.

- 50 Komisijos nurodyta grėsmės tyrimo veiklų tikslo apsaugai rizika bet kuriuo atveju yra visiškai hipotetinė, o to nepakanka atsisakymui leisti susipažinti su dokumentais pateisinti. Komisija negalėtų įrodyti tokios rizikos motyvuodama tuo, kad dauguma prašomų dokumentų susiję su klausimais, kurie yra griežtai teisiniai, būtent su Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymu, o ne su konkurencijos analizės klausimais; tik jie gali kelti grėsmę Komisijos tyrimo veiklos tikslui naujo koncentracijos kontrolės tyrimo atžvilgiu atveju.
- 51 Be to, šiuos dokumentus suinteresuotos įmonės pateikė Komisijai prieš pranešant apie koncentraciją, todėl dar nepasidėjus jokiai formaliai tyrimo procedūrai.
- 52 Komisija tvirtina, kad ji konkrečiai ir individualiai išnagrinėjo kiekvieną dokumentą, o tai įrodo aplinkybė, jog visi buvo aiškiai nustatyti ir išvardyti, išskyrus dokumentus, nurodytus šio sprendimo 1 punkto d papunktyje, tiek prie ginčijamo sprendimo pridėtame sąraše, tiek pačiame sprendime, juos apimančių išimčių atžvilgiu. Būtent atlikusi tokį nagrinėjimą Komisija galėjo pateikti ieškovei savo 2004 m. vasario 5 d. laišką, patvirtinantį įgaliotinio ir atskirto turto valdytojo paskyrimą, atitinkantį šio sprendimo 2 punkto a ir e papunkčiuose nurodytus dokumentus.
- 53 Iš ginčijamo sprendimo motyvų matyti, kad tyrimas atliktas individualiai, konkrečiai ir išsamiai. Tik kruopštus ir individualus tyrimas galėjo leisti nustatyti, pavyzdžiui, kad šio sprendimo 1 punkto h papunktyje nurodyti dokumentai jau buvo įtraukti į minėto punkto c papunktį arba kad šio sprendimo 2 punkto e papunktyje nurodytas dokumentas buvo tas pats, kaip ir nurodytas minėto punkto a papunktyje.

- 54 Komisija tvirtina, kad individualus motyvavimas gali sukelti grėsmę nagrinėjama išimtimi saugomam interesui ir kad teismų praktikoje buvo pripažinta, jog detaliam motyvuojant dokumento turinio atžvilgiu gali būti atskleidžiama informacija, saugoma viena iš išimčių, numatytų Reglamente Nr. 1049/2001.
- 55 Kalbant apie dokumentus, esančius šio sprendimo 1 punkto d papunktyje, t. y. visas susirašinėjimas tarp Komisijos ir *Lagardère* nuo 2002 m. rugsėjo mėn. iki pranešimo apie koncentraciją, Komisija nurodo, kad konkretaus ir individualaus tyrimo nereikalaujama, jei yra aišku, ar nagrinėjami dokumentai turi būti atskleidžiami. Nurodyti dokumentai, atsižvelgiant į jų bendras charakteristikas, šiuo atveju aiškiai priskirtini tai pačiai kategorijai.
- 56 Konkretus ir individualus kiekvieno nagrinėjamo dokumento tyrimas, taip pat glaustas dokumentų, nurodytų šio sprendimo 1 punkto d papunktyje, tyrimas taip pat parodė, kad visus dokumentus apėmė su tyrimo veiklų apsauga susijusi išimtis, numatyta 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje, ir kad be to tam tikri dokumentai buvo visiškai ar iš dalies apimti kitų išimčių.
- 57 Komisija pažymi, kad tyrimas, nors ir užbaigtas kalbant apie jo eigą, negali būti laikomas galutiniu, nes sprendimas dėl suderinamumo yra ieškinio dėl panaikinimo, nagrinėjamo Bendrajame Teisme, dalykas ir panaikinimo atveju tyrimas turi būti atnaujintas. Dėl dokumentų, su kuriais susipažinti buvo neleista dėl šios priežasties, atskleidimo Komisiją veiktų išorinė įtaka, kuri atnaujinimo atveju trukdytų jai tinkamai atlikti tyrimą.

58 Komisija ginčija ieškovės argumentą, kad pasitikėjimo tarp Komisijos ir ūkio subjektų vykdant koncentracijų kontrolę atmosfera nėra reikšminga, turint omenyje tai, kad pastarieji yra teisiškai įpareigoti pateikti naudingą informaciją Komisijai jai atliekant savo tyrimus. Ji pabrėžia, kad teisinė pareiga gali būti įvykdyta įvairiais būdais ir kad tyrimai gali būti veiksmingesni, jei įmonės nepasitenkina vien minimalių reikalavimų įvykdymu, tačiau dar ir geranoriškai bendradarbiauja. Suinteresuotosios šalys nemano, kad Komisija panaudos gautą informaciją kitais tikslais, nei tais, kuriais jie buvo pateikti, nes tai prieštarautų 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40) 17 straipsnio 1 daliai. Todėl kylantis pavojus esant tokiems pasitikėjimo santykiams dėl suinteresuotų įmonių pateiktų dokumentų atskleidimo neturėtų būti vien hipotetinis. Komisija pailiustruoja šią riziką cituodama advokatų kontoros publikaciją, kurioje identifikuojama rizika, kad per koncentraciją pateikta informacija vėliau Komisijos bus atskleista.

59 Komisija primena, kad teismų praktikoje reikalaujama, jog žalos saugomam interesui rizika turi būti protingai numanoma, tačiau nereikalaujama pateikti konkrečius ir apibrėžtus tokios rizikos įrodymus. Ji tvirtina, kad tai, jog minėti dokumentai buvo perduoti iki pranešimo apie koncentraciją datos, yra nesvarbu, nes nagrinėjama išimtimi saugomo intereso tikslas yra tyrimo tikslo apsauga, o ne tik tyrimo kaip tokio, kurį riboja formalūs etapai, apsauga. Komisija griežtą apsaugą iki šio pranešimo konfidencialumą pabrėžė jos parengtame dokumente pavadinimu „Geriausios praktikos vykdant Bendrijos koncentracijų kontrolę“, o juos atskleidžiant būtų nepaisoma jai Reglamentu Nr. 139/2004 ir EB 287 straipsniu nustatytą konfidencialumo pareigą.

60 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad nors leidimo susipažinti su bylos medžiaga taisyklės, taikytinos koncentracijų kontrolės srityje, ir Reglamentas Nr. 1049/2001 turėtų būti taikomi tuo pačiu metu dėl to, kad šiomis nuostatomis siekiama skirtingų tikslų, turėtų būti užtikrinta, kad susipažinimo su bylos medžiaga taisyklės, numatytos koncentracijų kontrolės srityje, neprarastų prasmės klaidingai taikant Reglamentą Nr. 1049/2001. Ji tvirtina, kad įmonių pateiktai informacijai prieš oficialų pranešimą apie koncentraciją turi būti suteikiama tokia pati apsauga kaip ir numatyta informacijai, kurią jos siekia parengti ir pateikti per formalią tyrimo procedūrą. Bet koks kitas požiūris labai pakenktų įmonių, kurios remiasi Komisijos praktika siūlant plėtoti ryšius iki šio oficialaus pranešimo, teisėtiems lūkesčiams.

61 Įstojusi į bylą šalis mano, kad teismų praktikoje buvo pripažinta, jog visuomenės interesas, kad joms pagal skaidrumo principą, kuriuo siekiama užtikrinti geresnį piliečių dalyvavimą sprendimų priėmimo procese ir garantuoti didesnę administracijos legitimumą, efektyvumą ir atsakingumą prieš piliečius demokratinėje sistemoje, būtų pateiktas dokumentas, nėra vienodai svarbus kalbant apie su administracine procedūra susijusį dokumentą dėl taisyklių, reglamentuojančių koncentracijų kontrolės ar apskritai konkurencijos teisę, taikymo, kaip ir apie dokumentą, susijusį su procedūra, kurioje Bendrijos institucija dalyvauja kaip teisės aktų leidėja. Ji remiasi Reglamento Nr. 1049/2001 6 konstatuojamąja dalimi, pagal kurią platesnė susipažinimo su dokumentais galimybė turėtų būti numatyta tais atvejais, kai institucijos atlieka įstatymų leidimo funkcijas.

62 Kiti įstojusios į bylą šalies argumentai yra iš esmės panašūs į Komisijos argumentus.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 63 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.
- 64 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad visus ginčijamus dokumentus apėmė su tyrimo veiklų tikslų apsauga susijusi išimtis, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje.
- 65 Reikia pažymėti, kad atitinkama institucija, taikydama principus, apie kuriuos buvo priminta šio sprendimo 41–47 punktuose, privalo išnagrinėti, pirma, ar dokumentas, kuris yra prašymo leisti susipažinti objektas, patenka į vienos iš išimčių, numatytų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, taikymo sritį, antra, ar šio dokumento atskleidimas sukelia konkrečią ir realią grėsmę saugomam interesui ir, trečia, esant teigiamam atsakymui, ar apsauga būtina viso dokumento atžvilgiu (2008 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Terezakis prieš Komisiją*, T-380/04, nepaskelbtas Rinkinyje, 88 punktą).
- 66 Visų pirma reikia nustatyti, ar Komisija teisingai konstatavo, kad visi dokumentai, su kuriais susipažinti buvo prašoma, buvo susiję su tyrimo veiklomis. Šiuo atžvilgiu ieškovė tvirtina, kad tam tikri prašyme leisti susipažinti nurodyti dokumentai atitinkamų įmonių buvo perduoti prieš pranešimą apie koncentraciją netaikant bet kokios formalios tyrimo procedūros pagal Reglamentą Nr. 4064/89.

- 67 Dokumentai, pateikti iki 2003 m. balandžio 14 d., jai buvo pateikti vykstant neformaliai procedūrai, vadinamai „išankstiniu pranešimu“. Nepaisant šios procedūros neformalumo dokumentų pateikimo datą, pastarieji turi būti laikomi kaip tiesiogiai susiję su Komisijos atliekamu tyrimu vykdant jos koncentracijos kontrolę. Jie buvo pridėti prie Komisijos tyrimo medžiagos vykstant nagrinėjamai procedūrai, kaip nurodyta 2005 m. vasario 14 d. Konkurencijos GD generalinio direktoriaus laiške, kuriame šie dokumentai identifikuojami kaip esantys šios bylos medžiagos dalimi, ir ginčijamame sprendime, kuriame patikslinama, kad visi prašomi dokumentai buvo „nustatyti ar gauti vykstant [nagrinėjamai procedūrai]“. Iš to išplaukia, kad visi prašomi dokumentai iš tikrųjų yra susiję su tyrimo veikla.
- 68 Tačiau vien to, kad dokumentas yra susijęs su tyrimo veikla, nepakanka siekiant pateisinti nurodytos išimties taikymą. Pagal Teisingumo Teismo praktiką visos teisės susipažinti su Komisijos dokumentais išimties turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (2007 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija prieš Komisiją*, C-64/05 P, Rink. p. I-11389, 66 punktas ir 2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą*, C-39/05 P ir C-52/05 P, Rink. p. I-4723, toliau – Sprendimas *Turco*, 36 punktas; 41 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk* 84 punktas).
- 69 Be to, kalbant apie šių išimčių taikymą *ratione temporis*, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad šio reglamento 1–3 dalyse numatytos išimties yra taikomos tiksliai tokiam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas atsižvelgiant į „dokumento turinį“.
- 70 Todėl būtina nustatyti, ar išimtis, susijusi su tyrimo veiklos tikslų apsauga, dar buvo taikytina *ratione temporis*, nors pasibaigus nagrinėjamam tyrimui buvo priimti du Komisijos sprendimai, sprendimas dėl suderinamumo ir sprendimas dėl pritarimo,

kurie dar nebuvo galutiniai turint omenyje du ieškinius, nagrinėjamus Pirmosios instancijos teisme, kuriais siekiama juos panaikinti (bylos T-279/04 ir T-452/04).

- 71 Neginčijama, kad Komisijos vykdytas tyrimas atliekant jos koncentracijos kontrolę, kuriam pasibaigus 2004 m. sausio 7 d. buvo priimtas sprendimas dėl suderinamumo, o 2004 m. liepos 30 d. – sprendimas dėl pritarimo, buvo pabaigtas ginčijamo sprendimo priėmimo momentu – 2005 m. balandžio 7 dieną. Tačiau Komisija tvirtina, kad jei būtų panaikintas sprendimas dėl suderinamumo, ji privalėtų priimti naują sprendimą ir todėl atnaujinti tyrimą ir kad šio tyrimo tikslui būtų aiškiai pakenkta, jei dokumentuose pateikta informacija arba gauta vykstant nagrinėjamai kontrolės procedūrai būtų paviešinta.
- 72 Pagal Bendrojo Teismo praktiką Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką reikia aiškinti taip: ši nuostata, kuria siekiama, kad nenukentėtų „inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų“ apsauga, yra taikoma tik tada, jei dėl nagrinėjamų dokumentų atskleidimo gali kilti pavojus, kad nebus užbaigtos šios veiklos (41 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk* 109 punktą).
- 73 Žinoma, įvairiems tyrimo ar inspekcijos aktams ir toliau gali būti taikoma inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimtis tol, kol yra vykdoma minėta veikla, netgi jei jau baigėsi konkretus tyrimas ar inspekcija, dėl kurių buvo parengta ataskaita, su kuria buvo prašyta leisti susipažinti (žr. 41 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk* 110 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 74 Vis dėlto pripažinti, kad įvairiems su inspekcijomis, tyrimais ar auditu susijusiems dokumentams Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis gali būti taikoma tol, kol nėra nuspręsta dėl tolesnių veiksmų šiose procedūrose, reikštų, kad galimybę susipažinti su minėtais dokumentais lemia

atsitiktinis, būsimas ir galbūt dar tolimas įvykis, priklausantis nuo įvairių valdžios institucijų veiklos spartumo ir kruopštumo (41 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk* 111 punktą).

- 75 Tokia pozicija neatitiktų tikslo užtikrinti galimybę visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais, kad piliečiai galėtų veiksmingiau kontroliuoti viešosios valdžios vykdymo teisėtumą (šiuo klausimu žr. 41 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk* 112 punktą).
- 76 Šiuo atveju, jei būtų pripažinta, kad prašomus dokumentus vis dar apima išimtis, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje, tol, kol sprendimas dėl suderinamumo ir sprendimas dėl pritarimo, priimti pasibaigus nagrinėjamam tyrimui, nėra galutiniai, t. y. tol, kol Bendrasis Teismas ir, prireikus, Teisingumo Teismas neatmetė prieš juos nukreiptų ieškinių, arba, panaikinimo atveju, tol, kol Komisija nepriėmė kelių naujų sprendimų, susipažinimas su šiais dokumentais būtų siejamas su atsitiktiniu ateities ir galbūt net tolimos ateities įvykiu.
- 77 Iš prieš tai išdėstytų aplinkybių matyti, kad prašomi dokumentai ginčijamo sprendimo priėmimo momentu nepriskirtini išimties, susijusios su tyrimo veiklų tikslų apsauga, taikymo sričiai.
- 78 Reikia pažymėti, kad net darant prielaidą, jog minėti dokumentai galėjo būti priskirtini išimties, susijusios su tyrimo veiklų tikslų apsauga, taikymo sričiai, iš ginčijamo sprendimo motyvų niekaip neišplaukia, kad Komisija atliko konkretų ir individualų prašomų dokumentų tyrimą.

- 79 Siekdama pateisinti savo atsisakymą atskleisti prašomus dokumentus, Komisija ginčijamame sprendime visų pirma nurodo, kad kyla pavojus tyrimo, kurį ji turėtų atnaujinti sprendimo dėl suderinamumo panaikinimo atveju, tikslui, jei vykstant kontrolės procedūrai nustatyti ar gauti dokumentai, lėmę šio sprendimo priėmimą, būtų paviešinti šiame etape.
- 80 Toliau ginčijamame sprendime Komisija tvirtina, kad, vertinant abstrakčiau, jai pateiktos informacijos vykstant koncentracijos kontrolės procedūrai atskleidimas pakenktų pasitikėjimo atmosferai ir bendradarbiavimui tarp jos ir suinteresuotųjų šalių, kurie yra būtini siekiant gauti visą reikiamą informaciją tam, kad būtų atlikti tokie tyrimai ir priimti pagrįsti sprendimai šioje srityje.
- 81 Galiausiai Komisija nurodo, kad kiekviename minėtame dokumente yra informacijos, susijusios su atitinkamų įmonių komercine strategija, jos komentarai ir prašymai arba įmonių reakcija į jos išreikštą nuomonę.
- 82 Tokie tvirtinimai yra pernelyg neaiškūs bei abstraktūs ir nesiremia jokiais tinkamais įrodymais šiuo atveju. Toks pat samprotavimas galėtų būti taikomas visiems dokumentams, pateiktiems vykstant bet kokiai koncentracijos kontrolės procedūrai, nes Komisijos pateikti abstraktūs ir bendri motyvai negrindžiami nagrinėjamų dokumentų turiniu.
- 83 Komisijos argumentas, kad, pirma, individualus motyvavimas gali pakenkti saugomam interesui ir, antra, išsamiai motyvuojant dėl dokumento turinio gali būti atskleista informacija, kurią saugo viena iš išimčių, numatytų Reglamente Nr. 1049/2001, turi

būti atmestas. Komisija galėjo nurodyti ir detalizuoti priežastis, dėl kurių kiekvieną nagrinėjamą dokumentą iš dalies ar ne apėmė išimtis, susijusi su tyrimo veiklų tikslų apsauga, nepadarant įtakos šios išimties galutiniam tikslui ir dėl šios išimties nepakenkiant informacijos, kuri turi išlikti slapta, konfidencialumui.

84 Be to, reikia pažymėti, kad nei detalaus prašomų dokumentų sąrašo sudarymas, nei šių dokumentų priskyrimas skirtingoms išimtimis, kurias Komisija nurodė siekdama pagrįsti savo atsakymą leisti susipažinti su dokumentais, nei leidimas susipažinti su kai kuriais prašomais dokumentais savaime neleidžia nustatyti, kad buvo atliktas konkretus ir individualus dokumentų, su kuriais buvo neleista susipažinti, tyrimas.

85 Kalbant apie dokumentus, nurodytus šio sprendimo 1 punkto d papunktyje, t. y. apie visą susirašinėjimą tarp Komisijos ir *Lagardère* nuo 2002 m. rugsėjo mėn. ir pranešimo apie koncentraciją, Komisija tvirtina, kad nebuvo reikalaujama atlikti konkretų ir individualų tyrimą, jei yra aišku, ar nagrinėjami dokumentai turi būti atskleisti.

86 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 45 punkte, teismų praktikoje, aišku, pripažįstama, kad konkretus ir individualus tyrimas gali būti ir nebūtinai, jei iš konkretaus atvejo aplinkybių aišku, jog galimybė susipažinti turi būti nesuteikta arba, priešingai, suteikta. Tačiau taip nėra nagrinėjamu atveju. Taikant Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį nuostatos, susijusios su visuomenės susipažinimu su Komisijos dokumentais, taikomos visiems šios institucijos turimiems dokumentams, tai yra jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos

Sąjungos veiklos sritimis. Todėl neturėtų būti priimtina, kad koncentracijų srityje susirašinėjimas tarp Komisijos ir suinteresuotųjų šalių būtų laikomas kaip akivaizdžiai apimtas išimties, susijusios su tyrimų veiklų tikslo apsauga. Jei tokia išimtis prireikus gali būti taikoma tam tikriems Komisijos parengtiems dokumentams arba kurie jai buvo pateikti, tai nebūtinai taikoma visiems dokumentams arba šių dokumentų visumai. Komisija bent jau privalo tuo įsitikinti atlikdama konkretų ir realų kiekvieno dokumento tyrimą, kaip to reikalaujama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje.

87 Komisijos argumentą, kad bendresne prasme jai pateiktos informacijos vykstant koncentracijos kontrolės procedūrai atskleidimas pakenktų pasitikėjimo atmosferai ir bendradarbiavimui tarp jos ir suinteresuotųjų šalių, reikia taip pat atmesti. Tokie tvirtinimai yra pernelyg neaiškūs ir abstraktūs, kad būtų galima nustatyti tikrą riziką, protingai numanomą, o ne vien hipotetinę, nagrinėjamam saugomam interesui. Tyrimas, kurį privalo atlikti institucija, siekdama taikyti išimtį, turi būti atliktas konkrečiai ir paremtas sprendimo motyvais (41 punkte minėtų Sprendimų VKI 69 punktas ir *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 115 punktas). Šiuo atveju Komisija *in abstracto* pabrėžė grėsmę, kurią nagrinėjamų dokumentų atskleidimas galėtų kelti jos tyrimo veiklai, tačiau nepakankamai teisiškai įrodė, kad šių dokumentų atskleidimas konkrečiai ir veiksmingai keltų grėsmę tyrimo veiklų tikslo apsaugai.

88 Žinoma, Komisija siekė pavaizduoti šią riziką atsiliepime į ieškinį nurodydama advokatų kontoros publikaciją, kuria po šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo VKI siūloma įmonėms, kurios yra Komisijos tyrimo objektas, būti atsargioms perduodant informaciją Komisijai, atsižvelgiant į vėlesnio atskleidimo riziką pasinaudojant teise susipažinti su dokumentais. Be to, kalbant apie tai, kad Komisijos atlikto tyrimo konkretus pobūdis turi išplaukti iš sprendimo motyvų, o ne iš jos rašytinių pastabų Bendrajam Teismui, ši aplinkybė pati savaime negali įrodyti, jog Komisijos nurodyta rizika yra numatoma protingai, o ne vien hipotetiškai. Nepriklausomai nuo to, kokio atsargumo, suinteresuotų įmonių nuomone, reikia imtis dėl priežasčių, kurios joms

yra svarbios, suinteresuotos įmonės negali išvengti jų teisinės pareigos pateikti Komisijos prašomą informaciją vykdant koncentracijų kontrolę.

- ⁸⁹ Komisijos argumentas, susijęs su Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią „taikant šį reglamentą gauta informacija naudojama tik atitinkamo prašymo, tyrimo arba nagrinėjimo tikslams“, nėra labiau įtikinantis. Ši nuostata, kurios redakcija iš esmės yra panaši į Komisijos nurodytą versiją arba į versiją, taikytiną šioje byloje, t. y. Reglamentą Nr. 4064/89, apibrėžia būdą, kaip Komisija gali panaudoti pateiktą informaciją ir nereglamentuoja Reglamentu Nr. 1049/2001 užtikrinamo susipažinimo su dokumentais. Ji neturėtų būti traktuojama kaip sudaranti kliūtis teisės susipažinti su dokumentais, kurią užtikrina EB 255 straipsnis ir Reglamentas Nr. 1049/2001, įgyvendinimui. Be to, ji turi būti skaitoma atsižvelgiant į Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnio 2 dalį, kurioje išskiriamas tik informacijos, „dėl kurios jie turi laikytis įsipareigojimo saugoti profesinę paslaptį“, atskleidimas. Todėl pranešančiosios įmonės turėjo tikėtis, kad gauta informacija, kurios neapima profesinė paslaptis, bus atskleista.
- ⁹⁰ Remiantis teismų praktika, jei visuomenė turi teisę susipažinti su dokumentais, kuriuose yra tam tikra informacija, ji negali būti laikoma informacija, kurios atžvilgiu yra įpareigojimas saugoti tarnybinę paslaptį (2006 m. gegužės 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Austria Creditanstalt prieš Komisiją*, T-198/03, Rink. p. II-1429, 74 punktas). Todėl profesinės paslapties pareiga nėra tokia, kad galėtų pateisinti bendrą ir abstraktų atsisakymą leisti susipažinti su dokumentais, pateiktais pranešant apie koncentraciją. Žinoma, nei EB 287 straipsnis, nei reglamentai Nr. 4064/89 ir Nr. 139/2004 išsamiai nenurodo, kokią informaciją pagal savo pobūdį apima profesinė paslaptis. Tačiau iš šių reglamentų 17 straipsnio 2 dalies matyti, kad visą gautą informaciją nebūtinai apima profesinė paslaptis. Todėl vertinant, ar informacija yra konfidenciali, reikia nustatyti santykį tarp teisėtų interesų, kurie neleidžia jos atskleisti, ir bendrojo intereso, kuris reikalauja, kad Bendrijos institucijų veiksmi

būtų atliekami kuo atviriau (šiuo klausimu žr. minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Austria Creditanstalt prieš Komisiją* 71 punktą ir 2007 m. spalio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse prieš Komisiją*, T-474/04, Rink. p. II-4225, 63–66 punktus).

- 91 Komisija, atlikdama konkretų ir individualų prašomų dokumentų tyrimą, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, privalo užtikrinti koncentracijos srityje taikytinų nuostatų veiksmingumą visiškai laikantis Reglamento Nr. 1049/2001. Iš to daroma išvada, kad profesinės paslapties pareiga, išplaukianti iš EB 287 straipsnio ir reglamentų Nr. 4064/89 bei Nr. 139/2004, negali atleisti Komisijos nuo konkretaus kiekvieno nagrinėjamo dokumento tyrimo, kaip to reikalaujama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalimi.
- 92 Galiausiai Komisija triplike tvirtina, kad suinteresuotų įmonių pateiktų dokumentų atskleidimu prieš pranešant apie koncentraciją būtų pažeidžiamos konfidencialumo pareigos, kurios jai tenka pagal EB 287 straipsnį, Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnį ir jos parengtą dokumentą, vadinamą „Geriausios praktikos vykdant Bendrijos koncentracijų kontrolę“.
- 93 Šį argumentą taip pat reikia atmesti dėl argumentų, išdėstytų šio sprendimo 90 punkte.
- 94 Iš to, kas išdėstyta prieš tai, išplaukia, kad nei EB 287 straipsnis, nei reglamentų Nr. 4064/89 ir Nr. 139/2004 17 straipsniai negali drausti atskleisti dokumentą, kurio neapima viena iš išimčių, numatytų Reglamente Nr. 1049/2001.

- 95 Tai *a fortiori* išplaukia ir iš gairių, esančių Komisijos priimtame dokumente, pavadintame „Geriausiose praktikose vykdant Bendrijos koncentracijų kontrolę“. Nesant būtinybės pareikšti nuomonės dėl klausimo, ar tai yra įpareigojantis teisės instrumentas, ir būtent nustatyti, ar tai yra teisinės pasekmes sukeliantis aktas, reikia pažymėti, kad šis *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nepaskelbtas dokumentas, kurio 2.4 punkte aiškiai nurodoma, kad jis nesukelia ir nepakeičia teisių ar pareigų, nustatytų Europos Bendrijų steigimo sutartyje, neturėtų uždrausti atskleisti dokumentą, susipažinimo su kuriuo galimybė užtikrinama EB 255 straipsniu ir Reglamentu Nr. 1049/2001.
- 96 Išnagrinėjus ginčijamo sprendimo teisėtumą pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, nebereikia nagrinėti, ar informaciją, esančią prašomuose dokumentuose, apima profesinė paslaptis.
- 97 Iš visų prieš tai išdėstytų aplinkybių išplaukia, kad Komisija padarė teisės klaidą, atsisakydama leisti susipažinti su prašomais dokumentais tuo pagrindu, kad jiems taikoma su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga susijusi išimtis, numatyta Reglamente Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje, nors priimant ginčijamą sprendimą šie dokumentai nepateko į šios išimties taikymo sritį ir, bet kuriuo atveju, iš ginčijamo sprendimo motyvų nematyti, kad būtų atliktas konkretus ir individualus kiekvieno iš šių dokumentų tyrimas.
- 98 Todėl šiuo aspektu ginčijamas sprendimas yra neteisėtas.

- ⁹⁹ Tačiau, remiantis ginčijamu sprendimu, visi ginčijami dokumentai, su kuriais susipažinti neleido Komisija, gali būti apimti vienos iš kitų išimčių dėl teisės susipažinti su dokumentais, numatytų Reglamente Nr. 1049/2001. Todėl reikia išnagrinėti atsiskyrimo atskleisti dokumentus teisėtumą tiek, kiek jis yra grindžiamas išimtimis, susijusiomis su komercinių interesų, Komisijos sprendimų priėmimo proceso ir teisinių nuomonių apsauga.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos išimties, susijusios su komercinių interesų apsauga

— Šalių argumentai

- ¹⁰⁰ Ieškovė tvirtina, kad Komisijos vertinimas buvo abstraktus bei apibendrintas ir kad ji neatliko konkretaus ir individualaus tyrimo, kuriuo būtų buvę galima patikrinti, ar dėl visų prašomų dokumentų pateikimo kultų reali grėsmė šia išimtimi saugomam interesui. Komisija neįrodė, kad grėsmės saugomam interesui rizika buvo protingai, o ne vien hipotetiškai numatoma.

- ¹⁰¹ Ieškovės teigimu, Komisija privalėjo nustatyti ir atskirti komercines paslaptis, kurių atžvilgiu būtų galima taikyti specialią apsaugą, bei pateikti nekonfidencialią minėtų dokumentų versiją. Be to, ji nesutinka, kad prašomuose dokumentuose gali būti jautrios komercinės informacijos, nes jie nemažai susiję su Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymu, t. y. su teisiniu, o ne komerciniu klausimu.

- 102 Ieškovė pažymi, kad Komisija nesikonsultavo su įmonėmis, kurios turėjo komercinių interesų, ir kad ji per kitą procesą Bendrajame Teisme pateikė tam tikrą informaciją, kuri, kaip ji tvirtina, yra verslo paslaptis, tačiau apie tai nepranešė jos savininkams.
- 103 Komisija pažymi, kad ginčijamame sprendime tiksliai išvardijo dokumentus, kuriems minėta išimtis yra taikoma, ir nurodė juose esančios informacijos pobūdį, o būtent jautrią informaciją, susijusią su nagrinėjamų įmonių komercine strategija. Ji atliko individualų ir konkretų prašomų dokumentų tyrimą, išskyrus tiek, kiek tai susiję su šio sprendimo 1 punkte nurodytais dokumentais, kurių glaustas tyrimas leido padaryti išvadą, kad jie negali būti atskleisti nesukeliant grėsmės aptariamų įmonių komerciniams interesams. Ji tvirtina, kad individualus motyvavimas gali kelti grėsmę saugomam interesui ir kad teismų praktikoje pripažįstama, jog dėl detalaus motyvavimo dėl dokumento turinio gali būti atskleista saugoma informacija.
- 104 Ji neturėjo galimybės pateikti nekonfidencialią prašomų dokumentų versiją ir taip leisti iš dalies susipažinti su dokumentais, kadangi visų jų atžvilgiu taikoma viena ar kelios išimtys. Suinteresuotų įmonių Komisijai pateiktų nekonfidencialių versijų vienintelis tikslas yra leisti suinteresuotosioms šalims pasinaudoti savo gynybos teisėmis ir todėl remiantis vien šiuo pagrindu negali būti atskleistos visuomenei taikant Reglamentą Nr. 1049/2001. Priešingu atveju specialios taisyklės, numatytos susipažinimo su bylos medžiaga vykdant koncentracijų kontrolę srityje, netektų savo prasmės.
- 105 Dokumentų turinys neapsiriboja griežtai teisiniais klausimais, nes tai yra: perleidimo sutartis; susirašinėjimas šiuo klausimu; sutartis, pagal kurią *Natexis* tapo VUP dalių savininkė; įgaliojimas, susijęs su *Lagardère* išipareigojimų laikymusi; atskirto turto valdytojui suteiktas įgaliojimas; sutarties tarp *Lagardère* ir *Wendel Investissement*

projektas ir su šios sutarties projektu susiję dokumentai. Visi šie dokumentai atskleidžia aptariamų įmonių komercinę strategiją. Pranešančios įmonės aiškiai nurodė jų Komisijai pateiktų dokumentų konfidencialų pobūdį. Dėl šios informacijos naujumo negalima tvirtinti, kad jos bėgant laikui prarado konfidencialumą.

¹⁰⁶ Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalimi, mano, kad ji, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, neprivalo konsultuotis su suinteresuotosiomis trečiosiomis šalimis, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas. Toks atvejis yra šioje byloje. Kalbant apie dokumentus, kurių autorė ji yra, Komisija pažymi, kad ji negalėjo konsultuotis su trečiomis suinteresuotosiomis šalimis, nes pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 tokia konsultacija galima tik trečiųjų šalių parengtų dokumentų atžvilgiu.

¹⁰⁷ Be to, prašomus dokumentus pateikti draudžia EB 287 straipsnis, kuriuo institucijų nariai ir pareigūnai įpareigojami neatskleisti informacijos, susijusios su tarnybine paslaptimi, kuri apima verslo paslaptį. Ši pareiga neatskleisti su tarnybine paslaptimi susijusios informacijos taip pat įtvirtinta ir Reglamento Nr. 4064/89, kurį pakeitė Reglamentas Nr. 139/2004, 17 straipsnio 2 dalyje. Šių dviejų reglamentų 18 straipsnių 3 dalyse įtvirtinta, kad susipažinti su medžiaga galima tik jei nepažeidžiamas teisėtas įmonių interesas neatskleisti jų verslo paslaptį.

¹⁰⁸ Įstojusi į bylą šalis be kita ko tvirtina, kad verslo paslaptį koncentracijų kontrolės srityje atžvilgiu taikoma speciali apsauga, numatyta EB 287 straipsnyje, 2000 m. gruodžio 7 d. Nioje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1) 41 straipsnyje, Bendrojo Teismo praktikoje ir Reglamento Nr. 802/2004 18 straipsnio

1 dalyje. Kiti įstojusios į bylą šalies pateikti argumentai iš esmės panašūs į Komisijos argumentus.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- ¹⁰⁹ Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką institucijos atsako leisti susipažinti su dokumentu tuo atveju, jei dėl jų atskleidimo nukentėtų „komercinių, fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės“, apsauga.
- ¹¹⁰ Šio reglamento 4 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas“.
- ¹¹¹ Komisija mano, kad iš ginčijamų dokumentų, numatytiesiems šio sprendimo 1 punkto d, e bei h papunkčiuose ir 2 punkto b, c (iš dalies), d, f, g ir i papunkčiuose, bent jau iš dalies taikoma su komercinių interesų apsauga susijusi išimtis.
- ¹¹² Būtent šio sprendimo 65 punkte primintų principų kontekste reikia nagrinėti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos išimties taikymą Komisijai atsisakant leisti susipažinti su prašomais dokumentais.

- 113 Šioje byloje nagrinėjamu atveju, visų pirma, kai kuriuose dokumentuose, kurių neatskleidimas grindžiamas šia išimtimi, gali būti konfidencialios informacijos, patenkančios į išimties, susijusios su komercinių interesų apsauga, taikymo sritį. Dėl tikslo, kurio siekiama šiais dokumentais, kaip tai pažymima ginčijamame sprendime, gali būti informacijos, susijusios su suinteresuotų įmonių komercine strategija.
- 114 Antra, reikia išnagrinėti klausimą, ar dokumentų, patenkančių į išimties, susijusios su komercinių interesų apsauga, taikymo sritį, atskleidimas keltų konkrečią ir realią grėsmę saugomam interesui.
- 115 Reikia priminti, kad, remiantis teismų praktika, tyrimas, kurį turi atlikti institucija tam, kad galėtų taikyti išimtį, turi būti konkretus ir turi būti nurodytas sprendimo motyvuose.
- 116 Ginčijamame sprendime Komisija atsisakė atskleisti šio sprendimo 111 punkte išvardintus dokumentus motyvuodama tuo, kad šiuose dokumentuose yra jautrios informacijos, susijusios su suinteresuotų įmonių komercine strategija. Todėl akivaizdu, kad jų atskleidimas keltų grėsmę suinteresuotų įmonių komerciniams interesams.
- 117 Tačiau iš šių motyvų neišplaukia, kad buvo atliktas konkretus ir individualus minėtų dokumentų tyrimas. Komisijos pateiktas abstraktus ir bendras motyvavimas negrindžiamas nagrinėjamų dokumentų turiniu. Panašus pagrindimas galėtų būti taikomas visiems pateiktiems dokumentams nepaisant to, kokia koncentracijos kontrolės procedūra vyksta.

- 118 Be to, sąlygos, kurioms esant atitinkama institucija, remiantis Bendrojo Teismo praktika (41 punkte minėto Sprendimo VKI 75 punktas), gali neatlikti konkretaus ir individualaus tyrimo, nėra įvykdytos.
- 119 Iš esmės iš konstatavimo, atlikto šio sprendimo 86 punkte, išplaukia, kad negalima pripažinti, jog visus dokumentus, su kuriais susipažinti nebuvo leista taikant su komercinių interesų apsauga susijusią išimtį, akivaizdžiai apima ši išimtis.
- 120 Vis dėlto negali būti tvirtinama, kad Komisijai buvo objektyviai neįmanoma nurodyti atsakymo leisti susipažinti su kiekvienu dokumentu priešastis neatskleidžiant šio dokumento turinio ar esminių jo elementų, t. y. nepanaikinant išimties pagrindinio tikslo, nors tai ir galėtų pateisinti motyvų bendrumą, glaustumą ir stereotipinį pobūdį (žr. 46 punkte minėto 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 83 punktą ir 41 punkte minėto 2005 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 84 punktą; pagal analogiją, kalbant apie 1993 m. Elgesio kodeksą, žr. 46 punkte minėto Sprendimo *WWF UK prieš Komisiją* 65 punktą).
- 121 Komisija galėjo aprašyti kiekvieno dokumento turinį ir patikslinti konfidencialios informacijos pobūdį jos neatskleidžiant. Įmonių, pateikusių Komisijai informaciją, pareiga įspėti apie informaciją, kuri, jų nuomone, yra konfidenciali, ir pateikti dokumentų nekonfidencialią versiją, numatyta 1998 m. kovo 1 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 447/98 dėl pranešimų, terminų ir nagrinėjimų, numatytų Reglamente Nr. 4064/89 (OL L 61, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 284), 17 straipsnio 2 dalyje, leidžia Komisijai bent jau tiksliai motyvuoti atsakymą leisti susipažinti su kiekvienu dokumentu, neatskleidžiant jame esančios konfidencialios informacijos.

122 Kalbant apie sąrašo, nustatančio dokumentus, nurodytus šio sprendimo 1 punkto d papunktyje, t. y. susirašinėjamą tarp Komisijos ir *Lagardère*, nebuvimą, Komisija nurodo argumentą, pagal kurį šis susirašinėjimas yra suskaidomas maždaug į dvidešimt skyrių, todėl detalaus atskirų dokumentų sąrašo sudarymas būtų neproporcinga administracinė našta. Ginčijamame sprendime, įvertinusi visų dokumentų kategoriją, ji nurodo, o savo rašytinėse pastabose tai patvirtina, kad ji, atlikusi glaustą tyrimą, galėjo atsisakyti leisti susipažinti su šiais dokumentais, nes visus šiuos dokumentus akivaizdžiai apėmė su komercinių interesų apsauga susijusi išimtis.

123 Šiuos argumentus reikia atmesti. Kaip buvo pažymėta šio sprendimo 86 punkte, taikant Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį nuostatos, susijusios su visuomenės susipažinimu su Komisijos dokumentais, taikomos visiems šios institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis. Todėl neturėtų būti priimtina, kad koncentracijų srityje susirašinėjimas tarp Komisijos ir suinteresuotųjų šalių būtų laikomas kaip akivaizdžiai apimtas išimties, susijusios su tyrimų veiklų tikslo apsauga. Jei tokia išimtis prireikus taikoma tam tikriems Komisijos parengtiems dokumentams arba kurie jai buvo pateikti, tai nebūtinai taikoma visiems dokumentams arba šių dokumentų visumai. Komisija bent jau privalo tuo įsitikinti atlikdama konkretų ir realų kiekvieno dokumento tyrimą, kaip to reikalaujama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje.

124 Komisijos ir įstojusios į bylą šalies argumentas, susijęs su tarnybinės paslapties neatskleidimu, kurį užtikrina EB 287 straipsnis ir Reglamento Nr. 4064/89 17 straipsnio 2 dalis, ir verslo paslapties neatskleidimu, kurį užtikrina šio reglamento 18 straipsnio 3 dalis, taip pat turi būti atmestas. Kaip buvo priminta šio sprendimo 90 punkte, remiantis teismų praktika, jei visuomenė turi teisę susipažinti su dokumentais, kuriuose yra tam tikra informacija, ji dėl savo pobūdžio negali būti laikoma informacija,

kurios atžvilgiu yra įpareigojimas saugoti tarnybinę arba verslo paslaptį (šiuo klausimu žr. 90 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt prieš Komisiją* 74 punktą).

- 125 Ieškovė taip pat kaltina Komisija nepasikonsultavus su įmonėmis, kurių komerciniams interesams gali kilti grėsmė, jei būtų atskleisti nagrinėjami dokumentai.
- 126 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalimi, Reglamento 4 straipsnio 4 dalis trečiųjų šalių turimų dokumentų atveju įpareigoja institucijas konsultuotis su šiomis šalimis siekiant nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta to paties reglamento 4 straipsnio 1 arba 2 dalyse, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas. Iš to matyti, kad institucijos nėra įpareigtos konsultuotis su atitinkama trečiaja šalimi, jei akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas. Visais kitais atvejais institucijos privalo konsultuotis su atitinkamomis trečiosiomis šalimis. Todėl konsultavimasis su atitinkamomis trečiosiomis šalimis yra išankstinė sąlyga siekiant nustatyti, ar taikytinos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytos išimtys, kai dokumentas yra trečiosios šalies (2004 m. lapkričio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds prieš Komisiją*, T-168/02, Rink. p. II-4135, 55 punktas ir šio sprendimo 65 punkte minėto Sprendimo *Terezakis prieš Komisiją* 54 punktas).
- 127 Todėl nesikonsultuojant su trečiosiomis šalimis, kurios yra dokumentų autorės, nepažeidžiamas Reglamentas Nr. 1049/2001 tik jei nagrinėjamiems dokumentams aiškiai taikoma viena iš išimčių, nurodytų šiame reglamente. Tokio atvejo nėra šioje byloje, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 63–98 punktuose, kalbant apie išimtį, susijusią su tyrimo veiklų tikslu, ir šio sprendimo 109–124 punktuose, kalbant apie komercinių interesų apsaugą.

- 128 Kalbant apie Komisijos dokumentus, ji teisingai tvirtina, kad šio tipo dokumentų atžvilgiu Reglamente Nr. 1049/2001 nenumatyta konsultavimosi su trečiosiomis šalimis procedūra. Todėl ieškovės suformuluotas pagrindas teisės požiūriu nėra tinkamas, nes kalbama apie dokumentus, kurių autorė yra Komisija.
- 129 Iš visų prieš tai išdėstytų aplinkybių išplaukia, kad ginčijamame sprendime padaryta teisės klaida, nes jame dokumentams, nurodytiems šio sprendimo 1 punkto d, e ir h papunkčiuose bei 2 punkto b, c (iš dalies), d, f, g ir i papunkčiuose, taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nurodyta išimtis, tačiau iš ginčijamo sprendimo motyvų nematyti, kad buvo atliktas konkretus ir individualus kiekvieno iš šių dokumentų tyrimas ir kad buvo konsultuotasi su trečiaisiais asmenimis, kurie yra kai kurių šių dokumentų autoriai, dėl jų parengtų dokumentų atskleidimo.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytos išimties, susijusios su sprendimų priėmimo proceso apsauga

— Šalių argumentai

- 130 Ieškovė tvirtina, kad Komisijos vertinimas buvo abstraktus ir apibendrinantis, nes ji neatliko konkretaus ir individualaus tyrimo, kuriuo būtų patikrinta, ar kiekvieno iš dokumentų pateikimas iš tikrųjų keltų grėsmę šia išimtimi saugomam interesui. Komisija neįrodė, kad grėsmės saugomam interesui rizika buvo protingai, o ne vien hipotetiškai numatoma.

- 131 Ieškovė tvirtina, kad Komisija, remdamasi šia išimtimi atsisakant leisti susipažinti su dokumentais, nurodytais šio sprendimo 1 punkto g papunktyje, prieštarauja jos argumentams, pateiktiems ginantis byloje T-279/04, kuriais ji tvirtina, kad sprendimas taikyti Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punktą *Natexis/Investima 10* bendrovei įsigijant *VUIP* turtą neturi jokių pasekmių sprendimui dėl suderinamumo ir kad todėl galimas klaidingas šios nuostatos taikymas neturėtų turėti įtakos šio sprendimo galiojimui. Tokiu būdu ji pažeistų principą *venire contra factum proprium*.
- 132 Ieškovės teigimu, šie dokumentai susiję su teisės aiškinimu ir todėl neturėtų būti laikomi parengiamaisiais aktais, su kuriais neleidžiama susipažinti. Bet kuriuo atveju, šių dokumentų pateikimas yra viešas interesas, nes juo išaiškinamos Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymo sąlygos.
- 133 Komisija pastebi, kad sprendimo dėl suderinamumo galiojimo vertinimas yra klausimas, kuris yra atskirtas nuo išimčių, numatytų Reglamente Nr. 1049/2001, taikymo teisėtumo klausimo, ir todėl ginčija ieškovės argumento svarbą. Abu dokumentai, su kuriais buvo neleista susipažinti siekiant apsaugoti Komisijos sprendimų priėmimo procesą, yra Komisijos vidaus dokumentai, apimantys vidaus svarstymus, susijusius su nagrinėjama procedūra. Atskleidus šiuos dokumentus būtų padaryta didelė žala sprendimų priėmimo procesui, nes būtina užtikrinti Komisijos tarnybų galimybę laisvai ištirti jos nagrinėjamas bylas išvengiant išorinio spaudimo tam, kad ji galėtų priimti savo sprendimus visapusiškai susipažinus su nagrinėjama byla.
- 134 Šių parengiamųjų dokumentų apsauga vis dėlto yra svarbi, nes remiantis jais priimtas sprendimas gali būti ieškinio dėl panaikinimo dalykas ir todėl panaikinimo atveju jie išliktų svarbūs.

135 Įstojusios į bylą šalies pateikti argumentai iš esmės yra panašūs į Komisijos argumentus.

— Bendrojo Teismo vertinimas

136 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą „galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas“.

137 Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi, neleido susipažinti su dviem iš trijų Komisijos dokumentų, nurodytų šio sprendimo 1 punkto g papunktyje. Tai 2002 m. vasario 10 d. Komisijos Konkurencijos GD dokumentas jos Teisės tarnybai, kuriuo klausama nuomonė dėl Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymo, ir 2002 m. lapkričio 4 d. dokumentas, kuriuo apibendrinama už konkurenciją atsakingo Komisijos nario parengta bylos medžiaga.

138 Visų pirma reikia konstatuoti, kad šie dokumentai, kurie buvo pateikti Bendrajam Teismui (žr. šio sprendimo 23 punktą), yra parengiamieji galutinio sprendimo dokumentai ir jais buvo apsikeista Komisijos viduje tam, kad būtų galima parengti dokumentus, formalizuojančius institucijos poziciją. Ji apima „vidaus reikmėms skirt(ą) nuomon(ę), esan(čią) svarstymų ir preliminarių konsultacijų <...> viduje dalimi“ Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos prasme ir todėl aiškiai patenka į šios nuostatos taikymo sritį.

- 139 Antra, reikia išnagrinėti, ar atsisakymas leisti susipažinti su prašomais vidaus dokumentais šiuo atveju pateisinamas išimtimi, susijusia su institucijos sprendimų priėmimo proceso apsauga.
- 140 Remiantis nusistovėjusia Bendrojo Teismo praktika, šios išimties taikymas suponuoja, kad turi būti įrodyta, jog dėl susipažinimo su prašomais dokumentais gali kilti konkreti ir reali grėsmė Komisijos sprendimų priėmimo proceso apsaugai ir kad šios grėsmės rizika yra protingai, o ne vien hipotetiškai numatoma (žr. 2008 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Muñiz prieš Komisiją*, T-144/05, nepaskelbtas Rinkinyje, 74 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 141 Be to, tam, kad patektų į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį, grėsmė sprendimų priėmimo procesui turi būti didelė. Taip, be kita ko, būtų, jei nurodytų dokumentų atskleidimas turi esminį poveikį sprendimų priėmimo procesui. Rimtumo įvertinimas priklauso nuo visų bylos aplinkybių, o būtent institucijos nurodytų neigiamų pasekmių sprendimų priėmimo procesui dėl nurodytų dokumentų atskleidimo (šio sprendimo 140 punkte minėto Sprendimo *Muñiz prieš Komisiją* 75 punktas).
- 142 Šioje byloje ginčijamu sprendimu būtų daroma rimta žala sprendimų priėmimo procesui, jei visuomenei būtų atskleisti su šia byla susiję Komisijos tarnybų vidaus svarstymai. Jame pabrėžiama svarba, susijusi su tuo, jog Komisija galėtų parengti savo sprendimus visiškai skaidriai be jokio išorinio spaudimo ir kad jos tarnybos galėtų laisvai reikšti savo nuomonę, kuri padėtų Komisijai priimti sprendimą. Jos teigimu, galimybė Komisijos tarnautojams suformuluoti tokią nuomonę labai sumažėtų, jei reikėtų atsižvelgti į paskelbimo galimybę.
- 143 Reikia konstatuoti, kad šiais pateisinimais remiamasi bendrai ir abstrakčiai, neparemiant jų išsamiais argumentais, pagrįstais nagrinėjamų dokumentų turiniu. Tokiais

svarstymais taip pat gali būti remiamasi ir kitų dokumentų, nepaisant jų pobūdžio, atžvilgiu. Todėl jų nepakanka siekiant pateisinti atsisakymą leisti susipažinti su šioje byloje prašomais dokumentais nekeliant pavojaus Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, o ypač šio reglamento 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytų išimčių griežto aiškinimo principui.

¹⁴⁴ Todėl Komisija neįrodė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta išimtis taikytina prašomiems vidaus dokumentams.

¹⁴⁵ Todėl visiškas atsisakymas leisti susipažinti su prašomais vidaus dokumentais turi būti panaikintas dėl teisės klaidos ir nėra reikalo nagrinėti klausimo dėl viršesnio viešojo intereso buvimo.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nurodytos išimties, susijusios su teisinių nuomonių apsauga

— Šalių argumentai

¹⁴⁶ Ieškovė tvirtina, kad Komisijos vertinimas buvo abstraktus bei bendras ir kad ji neatliko konkretaus ir individualaus tyrimo, kuriuo būtų buvę galima patikrinti, ar dėl teisės tarnybos prašomo dokumento pateikimo kultų reali grėsmė šia išimtimi saugomam

interesui. Komisija neįrodė, kad grėsmės saugomam interesui rizika buvo protingai, o ne vien hipotetiškai numatoma.

- ¹⁴⁷ Ieškovė mano, kad Komisijos teisės tarnybos nuomonė, nurodyta šio sprendimo 1 punkto g papunktyje, turi būti atskleista tam, kad tretieji asmenys bei Bendrasis Teismas galėtų patikrinti, kaip Komisija aiškino ir taikė Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkte numatytą teisės nuostatą.
- ¹⁴⁸ Ieškovės teigimu, Komisija, atsisakydama leisti susipažinti su šiuo dokumentu, neturėtų remtis jos teisės tarnybos nepriklausomumo apsauga, nes ji privalo laikytis skaidrumo pareigos, kuri, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 preambulės nuostatomis, garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnę atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Komisijos atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais, kuris niekaip nesusijęs su jos teisinių nuomonių nepriklausomumo sustiprinimu, suponuoja, kad sprendimas dėl suderinamumo nebuvo priimtas visiškai nepriklausomai.
- ¹⁴⁹ Komisija pažymi, kad Reglamente Nr. 1049/2001 numatytas susipažinimas su dokumentais leidžiamas arba neleidžiamas nepriklausomai nuo privačių interesų arba dėl motyvų, kuriais remdamasi ieškovė siekia, kad jai būtų leista susipažinti su prašomais dokumentais. Todėl ieškovės nurodyti argumentai nėra reikšmingi. Nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimas priklauso tik nuo šiuo atskleidimu sukeltos žalos minėtos nuomonės nepriklausomumui ir nešališkumui laipsnio. Išimtimi dėl teisinių nuomonių siekiama apsaugoti jų nepriklausomumą ir užtikrinti, kad šios nuomonės būtų teikiamos visai atvirai ir objektyviai. Nagrinėjama nuomonė buvo skirta tik tam, kad Komisijos tarnybos turėtų galimybę išsiaiškinti situaciją, o dėl jos atskleidimo šios institucijos teisės tarnyba turėtų atsargiau ją formuluoti, taip iš minėtos institucijos atimant pagrindinę jos gero funkcijų vykdymo priemonę.

- 150 Komisija pažymi, kad remiantis EB 255 straipsnio 2 dalimi yra nustatytos teisės leisti susipažinti su dokumentais ribos. Todėl ieškovės nurodyta skaidrumo pareiga neturėtų paneigti Reglamente Nr. 1049/2001 numatytą išimčių.
- 151 Komisija nesutinka su teiginiu, kad atsisakymas leisti susipažinti su prašomais dokumentais leidžia daryti prielaidą, jog ji savo sprendimą priėmė nebūdama visiškai nepriklausoma. Ji primena, kad privalu atsisakyti leisti susipažinti su dokumentu, jei įvykdytos visos Reglamente Nr. 1049/2001 numatytos išimties taikymo sąlygos, todėl ji negali leisti susipažinti su dokumentu, kuriam taikoma išimtis tam, kad būtų atmes-ti kaltinimai dėl sukčiavimo.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 152 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką institucijos nesu-teikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų teismo proceso ir teisinių nuomonių apsauga, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis vieša-sis interesas.
- 153 Remdamasi šia nuostata Komisija atsisakė atskleisti šio sprendimo 1 punkto g pa-punktelyje nurodytą savo teisės tarnybos 2002 m. spalio 10 d. nuomonę, susijusią su Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymu.
- 154 Visų pirma reikia konstatuoti, kad šiame Bendrajam Teismui pateiktame dokumente (žr. šio sprendimo 23 punktą), be jau nurodytų, yra Komisijos teisės tarnybos pateik-ta teisinė nuomonė. Todėl visas šis dokumentas turi būti traktuojamas kaip teisinė

nuomonė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos prasme, galinti patekti į šioje nuostatoje nurodytos išimties taikymo sritį.

155 Toliau reikia nustatyti, ar dėl šios teisinės nuomonės atskleidimo būtų pakenkta teisinių nuomonių apsaugai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos prasme.

156 Šiuo aspektu reikia priminti, kad teisinių nuomonių išimtis turi būti aiškinama taip, kad ja siekiama apsaugoti Komisijos interesą prašyti teisinių nuomonių ir gauti atviras, objektyvias ir išsamias nuomones. Kad būtų galima remtis rizika pakenkti šiam interesui, ji turi būti protingai, o ne vien hipotetiškai numatoma (šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *Turco* 42 ir 43 punktai).

157 Šioje byloje ginčijamame sprendime atsisakymas atskleisti nagrinėjamą nuomonę pateisinamas tuo, kad teisinės nuomonės yra vidaus dokumentai, kurių pagrindinis tikslas yra pateikti Komisijai ir jos tarnyboms nuomones dėl teisės klausimų, kuriomis remdamasi Komisija ir jos tarnybos priima savo galutinius sprendimus. Svarbu, kad šios nuomonės galėtų būti teikiamos visiškai atvirai ir objektyviai. Dėl Komisijos teisės tarnybos nuomonės ir jai Konkurencijos GD pateiktų klausimų atskleidimo būtų paviėšinti vidaus svarstymai, susiję su Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymo apimtimi. Jei minėta teisės tarnyba būtų privalėjusi atsižvelgti į vėlesnį jos nuomonės paskelbimą, ši nuomonė nebūtų išreikšta visiškai nepriklausomai. Todėl nebūtų prasminga parengti rašytinę nuomonę šiuo klausimu ir taip iš Komisijos būtų atimta pagrindinė jos gero funkcijų vykdymo priemonė.

- 158 Reikia konstatuoti, kad tai nėra vienintelė aplinkybė, jog nagrinėjamas dokumentas yra teisinė nuomonė, kuria rėmėsi Komisija ginčijamame sprendime siekdama pateisinti minėtos išimties taikymą, tačiau ir faktų, kad dėl šios nuomonės atskleidimo kiltų informacijos apie vidaus diskusijas tarp Konkurencijos GD ir jos teisės tarnybos dėl Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punkto taikymo apimties paviešinimo rizika.
- 159 Atskleidus nagrinėjamą dokumentą Komisijos teisės tarnyba ateityje turėtų laikytis atsargumo rengdama tokius dokumentus tam, kad tai nedarytų įtakos Komisijos galėjimui priimti sprendimus tose srityse, kuriose ji veikia kaip administruojanti institucija.
- 160 Taip pat svarbu pažymėti, kad nagrinėjamu atveju galimybė pakenkti teisiųjų nuomonių apsaugai, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje, yra protingai, o ne vien hipotetiškai numatoma. Iš tiesų be šio sprendimo 157 ir 159 punktuose nurodytų priežasčių, dėl šių nuomonių atskleidimo Komisija gali pakliūti į sudėtingą padėtį, jei jos teisės tarnyba bus įpareigota ginti Bendrajame Teisme poziciją, kurios ji neišreiškė per administracinę procedūrą viduje teikdama patarimus už medžiagą atsakingoms tarnyboms. Tačiau akivaizdu, kad galimybė, jog toks prieštaravimas atsirastų, kartu gali labai paveikti tiek teisės tarnybos nuomonės laisvę, tiek jos galimybę Bendrijos teisme lygiomis sąlygomis su kitais įvairių teismo proceso šalių teisėtais atstovais efektyviai ginti galutinę Komisijos, kuri sprendžia kolegialiai, atsižvelgdama į jai priskirtą ypatingą misiją, ir kuri turi turėti laisvę ginti skirtingą teisinę poziciją nei ta, kurią iš pradžių buvo priėmusi jos Teisės tarnyba, ir savo vidaus sprendimų priėmimo procesą.
- 161 Be to, skirtingai nei tais atvejais, kai Bendrijos institucijos veikia kaip teisės aktų leidėjos ir kai turėtų būti suteikiama platesnė galimybė susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 konstatuojamąją dalį (šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *Turco* 46 punktą), ginčijama teisės nuomonė buvo priimta įgyvendinant

visiškai administracines Komisijos funkcijas. Visuomenės interesas, kad joms pagal skaidrumo pareigą, kuria siekiama užtikrinti geresnį piliečių dalyvavimą sprendimų priėmimo procese ir garantuoti didesnę administracijos legitimumą, efektyvumą ir atsakingumą prieš piliečius demokratinėje sistemoje, būtų pateiktas dokumentas, nėra vienodai svarbus kalbant apie su administracine procedūra susijusį dokumentą dėl taisyklių, reglamentuojančių koncentracijų kontrolės ar apskritai konkurencijos teisę, taikymo, kaip ir apie dokumentą, susijusį su procedūra, kurioje Bendrijos institucija dalyvauja kaip teisės aktų leidėja.

- 162 Todėl reikia atmesti ieškovės pagrindą, kad atskleidus šio sprendimo 1 punkto g papunktyje nurodytą teisės tarnybos nuomonę nebūtų pakenkta teisinių nuomonių apsaugai.
- 163 Iš visų prieš tai išdėstytų aplinkybių išplaukia, kad pirmasis ir antrasis pagrindai yra pagrįsti, išskyrus tiek, kiek tai susiję su atsisakymu atskleisti šio sprendimo 1 punkto g papunktyje nurodytą teisės tarnybos nuomonę.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su teisės bent jau iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais pažeidimu

Šalių argumentai

- 164 Ieškovė ginčija Komisijos atsisakymą leisti jai susipažinti su dalimi prašomų dokumentų remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi. Ji mano, kad Komisija neįvertino administracinės naštos, kuri tektų parengiant nekonfidencialias

prašomų dokumentų versijas, nes ji neatliko konkretaus ir individualaus šių dokumentų tyrimo. Remiantis teismų praktika, visuomenės teisė susipažinti su dokumentais yra viršesnė už gero administravimo principą ir išimtis iš šios teisės gali būti leidžiama tik labai retais atvejais bei ribotai.

165 Be to, ne Komisija turi vertinti ieškovės suinteresuotumą fragmentinėmis dalimis, kurios atitinkamu atveju galėtų būti paviešintos suteikus leidimą susipažinti su tam tikromis dokumentų dalimis.

166 Komisija tvirtina, kad ji atliko konkretų ir individualų prašomų dokumentų, išskyrus nurodytų šio sprendimo 1 punkto d papunktyje, tyrimą. Pabaigusi ši tyrimą Komisija nusprendė, kad tik kai kurios fragmentinės dalys gali būti atskleistos ir kad administracinė našta nustatant šias dalis remiantis gero administravimo principu yra neproporcinga visuomenės intereso susipažinti su šiomis fragmentinėmis dalimis atžvilgiu.

Bendrojo Teismo vertinimas

167 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad „jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos“.

168 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi reikalaujama atlikti konkretų ir individualų kiekvieno dokumento turinio tyrimą. Tik atlikusi tokį tyrimą institucija gali įvertinti galimybę leisti pareiškėjui susipažinti su dokumentų dalimi. Vertinimo,

kuris atliekamas remiantis kategorijomis, o ne šiuose dokumentuose esančia konkrečia informacija, iš principo nepakanka, nes institucijai, atlikusiai privalomą tyrimą, turi būti sudaryta galimybė konkrečiai įvertinti, ar nurodyta išimtis iš tikrųjų taikoma visai šiuose dokumentuose esančiai informacijai (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 117 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

- 169 Šioje byloje iš ginčijamo sprendimo motyvų nematyti, kad buvo atliktas toks prašomų dokumentų tyrimas. Komisija iš esmės manė, kad toks tyrimas būtų neproporcinga administracinė našta, palyginus su visuomenės interesu susipažinti su fragmentinėmis dokumentų dalimis, kurį lemtų toks tyrimas.
- 170 Remiantis Bendrojo Teismo praktika šios tyrimo pareigos išimtis yra priimtina išimtiniais atvejais, kai dokumentų konkretaus ir individualaus tyrimo administracinė našta yra ypač didelė, viršijanti tai, kas yra pagrįstai būtina (šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo *VKI* 112 punktas).
- 171 Be to, kadangi teisės susipažinti su institucijų turimais dokumentais suteikimas yra principinis sprendinys, institucijai, kuri remiasi išimtimi, grindžiama dėl paraiškos atsisandančia nepagrįstai didele užduotimi, tenka šios užduoties apimties įrodinėjimo pareiga (šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo *VKI* 113 punktas ir 2008 m. rugšėjo 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Williams prieš Komisiją*, T-42/05, nepaskelbtas Rinkinyje, 86 punktas).
- 172 Galiausiai, kai institucija pateikia konkretaus ir individualaus paraiškoje numatytų dokumentų tyrimui atlikti būtinos užduoties apimties nepagrįstumo įrodymą, ji privalo pabandyti pasitarti su pareiškėju tam, kad, pirma, sužinotų arba patikslintų jo

suinteresuotumą gauti atitinkamus dokumentus ir, antra, nustatytų konkrečias mažiau varžančios priemonės nei konkretus ir individualus dokumentų tyrimas priėmimo galimybes. Nors teisė susipažinti su dokumentais yra principinis sprendinys, institucija vis dėlto privalo suteikti pirmenybę tai galimybei, kuri, pati neviršydama pagrįstai būtinų apribojimų, yra palankiausia pareiškėjo teisei susipažinti su dokumentais (šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo VKI 114 punktas).

173 Iš to išplaukia, kad institucija gali visiškai neatlikti konkretaus ir individualaus tyrimo tik po to, kai realiai išnagrinėja visas kitas numanomas galimybes ir sprendime detaliai paaiškina priežastis, dėl kurių šios įvairios galybės taip pat reiškia nepagrįstai didelį darbo krūvį (41 punkte minėto Sprendimo VKI 115 punktas).

174 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas, kuriuo atsisakoma apskritai leisti ieškovei iš dalies susipažinti su dokumentais, gali būti teisėtas tik jei Komisija iš anksto paaiškino priežastis, dėl kurių konkrečiam ir individualiam kiekvieno nurodyto dokumento išnagrinėjimui alternatyvūs sprendiniai taip pat yra nepagrįstai didelė darbo našta.

175 Iš ginčijamo sprendimo motyvų neišplaukia, kad Komisija buvo konkrečiai ir išsamiai numačiusi įvairias galimybes imtis veiksmų, kurie neapkrautų jos nepagrįstai dideliu darbu, tačiau, priešingai, padidintų ieškovės galimybes susipažinti su atitinkamais dokumentais, bent paraiškos dalies atžvilgiu. Ypač iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad Komisija būtų konkrečiai išnagrinėjusi galimybę paprašyti įmonių, pateikusių kai

kuriuos prašomus dokumentus, ar šių dokumentų nekonfidenciali versija gali būti pateikta ieškovei.

- 176 Iš prieš tai išdėstytų aplinkybių darytina išvada, kad reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek juo atsisakoma iš dalies leisti susipažinti su visais prašomais dokumentais, nes iš ginčijamo sprendimo motyvų matyti, kad nebuvo atliktas konkretus ir individualus kiekvieno šių dokumentų tyrimas ir Komisija nenurodė konkrečių priežasčių, dėl kurių kiti nei konkretus ir individualus kiekvieno nurodyto dokumento tyrimas sprendiniai yra nepagrįstai didelė darbo našta.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 177 Ieškovė pažymi, kad prašymu leisti susipažinti su dokumentais nesiekama ginti išimtinai privačius interesus. Juo taip pat siekiama išsaugoti neiškreiptą konkurenciją Prancūzijos leidybos rinkoje ir išvengti, kad būtų apeinamos taisyklės, susijusios su koncentracijos kontrole, netinkamai taikant Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punktą. Todėl, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalimis, viršesnis viešasis interesas pateisintų prašomų dokumentų atskleidimą.

- 178 Komisija tvirtina, kad ieškovė neįrodė, jog egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis prašomų dokumentų atskleidimą. Ieškovės prašomų dokumentų naudojimas pagrindžiant savo ieškinį, nukreiptą prieš sprendimą dėl suderinamumo, neturėtų būti laikomas viršesniu viešuoju interesu. Toks ieškinys iš esmės priklauso nuo asmeninio suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir būtų nepriimtinas, jei ieškovas veiktų vardan viešojo intereso.
- 179 Be to, net darant prielaidą, kad ieškovės ieškinio objektas yra viešasis interesas, būtent ne reikšmingų dokumentų naudojimas, kurio siekia pareiškėja, bet jų atskleidimas turi būti pateisinamas viršesniu viešuoju interesu. Būtent individualios dokumentų savybės turi pateisinti jų atskleidimą vardan viršesnio viešojo intereso nepriklausomai nuo ieškovės siekiamo tikslo. Tokio atvejo nėra šioje byloje.
- 180 Galiausiai Komisija tvirtina, kad teismas, nagrinėjantis klausimą dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo byloje T-279/04, privalo įvertinti prašomų dokumentų reikalingumą ieškovės gynybai šioje byloje.
- 181 Ieškovė pažymi, kad ji tuo pačiu metu gali būti juridinis asmuo, tiesiogiai ir individualiai susijęs su ginčijamu sprendimu, ir Sąjungos juridinis asmuo, galintis susipažinti su prašomais dokumentais. Ji tvirtina, kad prašomų dokumentų atskleidimu ir naudojimu siekiama tų pačių tikslų, t. y. išsaugoti neiškreiptą konkurenciją ir skaidraus konkurencijos teisės taikymo.
- 182 Ieškovė mano, kad bylos, kurioje Bendrasis Teismas gali įpareigoti pateikti dokumentus, šalis atskiroje byloje gali ginčyti sprendimą, kuriuo buvo atsisakyta leisti susipažinti su dokumentais, vadovaudamasi Reglamentu Nr. 1049/2001.

- 183 Komisija tvirtina, kad, remiantis teismų praktika, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas viršesnis viešasis interesas iš esmės turi skirtis nuo principų, kuriais grindžiamas minėtas reglamentas, tarp kurių yra ieškovės nurodyta pareiga laikytis skaidrumo.
- 184 Įstojusi į bylą šalis pažymi, kad joks viršesnis viešasis interesas nepateisina ieškovės, kurios prašymas leisti susipažinti su prašomais dokumentais grindžiamas visiškai privačiais interesais, prašomų dokumentų atskleidimo. Savo pirminėse pastabose ji taip pat tvirtina, kad ieškovės prašymas leisti susipažinti su dokumentais yra neteisėtas ir prieštarauja Reglamento Nr. 1049/2001 tikslui, nes jis motyvuojamas jos privačiu interesu, t. y. jos teisių gynyba bylose T-279/04 ir T-452/04. Ji tvirtina, kad teismų praktikoje buvo nurodyta, jog Reglamento Nr. 1049/2001 tikslas nėra saugoti konkrečius vieno ar kito asmens interesus susipažinti su institucijų dokumentais. Teismų praktikoje taip pat buvo pripažinta, kad reglamento tikslas yra visiems garantuoti galimybę susipažinti su viešais dokumentais, o ne tik leisti pareiškėjui susipažinti su dokumentais, susijusiais su juo, ir kad juo neturėtų būti remiamasi siekiant privačių interesų, susijusių, pavyzdžiui, su ieškinio pateikimu institucijoms.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 185 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse patikslinama, kad šiose dalyse nurodytos išimtys taikomos „nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas“.

- 186 Ginčijamu sprendimu Komisija nepripažino viršesnio viešojo intereso, pateisinančio dokumentų atskleidimą, nes prašymas leisti susipažinti grindžiamas ieškovės interesų gynyba Bendrojo Teismo nagrinėjamoje byloje. Visiškai akivaizdu, kad šis interesas yra privatus, o ne viešas. Pagal reglamento nuostatas tik viešasis interesas gali panaikinti būtinybę saugoti interesus, nurodytus Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse.
- 187 Atsižvelgiant į Bendrojo Teismo argumentus, kad Komisija, remdamasi išimtimis, susijusiomis su tyrimo veiklų tikslų, komercinių interesų ir sprendimų priėmimo proceso apsauga, padarė teisės klaidą, nereikia nagrinėti galimo viršesnio viešojo intereso, pateisinančio dokumentų, su kuriais susipažinti nebuvo leista dėl šių išimčių, egzistavimo.
- 188 Iš pradžių reikia atmesti įstojusios į bylą šalies argumentą, kad ieškovės prašymas leisti susipažinti su dokumentais yra neteisėtas, nes grindžiamas išimtinai privačiais interesais. Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalies paskutiniame sakinyje numatyta, kad pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį. Kadangi šio reglamento tikslas yra suteikti visuomenei bendrą teisę susipažinti su institucijų dokumentais, institucija, kurios buvo paprašyta nuspręsti dėl prašymo leisti susipažinti su dokumentais, neatsižvelgė į privatų vieno ar kito asmens interesą, kurį jis gali turėti susipažindamas su tokiu dokumentu (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 46 punkte minėto 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 43–47 punktus). Todėl visiškai privačiais interesais grindžiamas prašymas leisti susipažinti su dokumentais neturėtų būti traktuojamas kaip neteisėtas.

- 189 Kita vertus, reikia išnagrinėti galimą viršesnio viešojo intereso egzistavimą, kuris galėtų pateisinti šio sprendimo 1 punkto g papunktyje nurodytos teisės tarnybos nuomonės atskleidimą.
- 190 Remiantis teismų praktika, viršesni viešieji interesai, galintys pateisinti dokumento, kurį apima išimtis, atskleidimą, yra, be kita ko, interesai, kuriais grindžiamas Reglamentas Nr. 1049/2001 (šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *Turco* 67, 75 ir 76 punktai). Todėl, priešingai nei tvirtina Komisija, viršesnis viešasis interesas, galintis pateisinti dokumentų atskleidimą, negali būti atsietas nuo principų, kuriais grindžiamas minėtas reglamentas.
- 191 Atsižvelgiant į bendrąją galimybės susipažinti su dokumentais principą, įtvirtintą EB 255 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1049/2001 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse, viršesnis viešasis interesas turi būti objektyvus ir bendro pobūdžio ir neturėtų būti painiojamas su konkrečiais ar privačiais interesais, pavyzdžiui, susijusiais su ieškiniiais Bendrijos institucijoms, nes tokie konkretūs ar privatūs interesai nėra svarbus kriterijus lyginant interesus, kaip numatyta šio reglamento 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.
- 192 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalį asmenys, galintys pasinaudoti teise susipažinti su institucijų dokumentais, yra „bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje“. Iš to išplaukia, kad šiuo reglamentu galimybę susipažinti su viešais dokumentais siekiama užtikrinti visiems, o ne tik asmeniui, prašančiam leisti susipažinti su jo paraiškoje nurodytais dokumentais (šio sprendimo 41 punkte minėto 2005 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 50 punktas). Todėl konkretus interesas, kurį gali nurodyti galimybės leisti susipažinti su asmeniškai su juo susijusiais dokumentais prašytojas paprastai negali būti lemiamas nei vertinant viršesnio viešojo intereso buvimą, nei lyginant interesus pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

- 193 Net jei prašomi dokumentai būtų būtini ieškovo gynybai byloje pagal ieškinį dėl žalos atlyginimo, į ką reikia atsižvelgti nagrinėjant šią bylą, ši aplinkybė neturi reikšmės vertinant viešųjų interesų pusiausvyrą (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. šio sprendimo 41 punkte minėto 2005 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 55 punktą ir 2005 m. birželio 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *SIMSA prieš Komisiją*, T-287/03, nepaskelbtas Rinkinyje, 34 punktą).
- 194 Todėl aplinkybė, kad prašomi dokumentai gali sudaryti galimybę ieškovei geriau išdėstyti savo argumentus pateikiant jos ieškinį dėl suderinamumo sprendimo ir sprendimo dėl pritarimo panaikinimo, neturėtų būti viršesnis viešasis interesas, pateisnantis nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimą.
- 195 Kalbant apie ieškovės argumentą, kad toks atskleidimas padėtų išsaugoti neiškreiptą konkurenciją Prancūzijos leidybos rinkoje ir išvengti, kad būtų apeinamos taisyklės, susijusios su koncentracijos kontrole, netinkamai taikant Reglamento Nr. 4064/89 3 straipsnio 5 dalies a punktą, iš bylos medžiagos ir iš Bendrajam Teismui pateiktos Komisijos teisės tarnybos nuomonės (žr. šio sprendimo 23 punktą) turinio neišplaukia, kad šios nuomonės atskleidimą pateisina toks viršesnis viešasis interesas.
- 196 Todėl reikia atmesti šį pagrindą tiek, kiek juo siekiama įrodyti viršesnio viešojo intereso, pateisinančio šio sprendimo 1 punkto g papunktyje nurodytos teisinės nuomonės atskleidimą, egzistavimą.
- 197 Iš to, kas išdėstyta prieš tai, išplaukia, kad reikia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma leisti visiškai ar iš dalies susipažinti su visais prašomais dokumentais, išskyrus šio sprendimo 1 punkto g papunktyje nurodytą teisinę nuomonę, ir tiek, kiek juo atsisakoma leisti iš dalies susipažinti su minėta teisine nuomone.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 198 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.
- 199 Šios bylos aplinkybėmis, kadangi dauguma Komisijos reikalavimų nebuvo patenkinti, būtų teisinga įpareigoti Komisiją padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir devynias dešimtąsias ieškovės patirtų bylinėjimosi išlaidų.
- 200 Įstojusi į byla šalis pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS

nusprendžia:

- 1. Nereikia priimti sprendimo dėl 2005 m. balandžio 7 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimo D(2005) 3286 teisėtumo tiek, kiek ji atsisakė leisti susipažinti su dokumentais, nurodytais šio sprendimo 1 punkto a–c papunkčiuose ir 2 punkto h ir j papunkčiuose.**
- 2. Panaikinti sprendimą D (2005) 3286 tiek, kiek juo atsisakyta leisti visiškai susipažinti su dokumentais, nurodytais šio sprendimo 1 punkto d, e, g ir h papunkčiuose ir 2 punkto b–d, f, g ir i papunkčiuose, išskyrus Komisijos teisės tarnybos nuomonę, nurodytą šio sprendimo 1 punkto g papunktyje.**

- 3. Panaikinti sprendimą D (2005) 3286 tiek, kiek juo atsisakyta leisti iš dalies susipažinti su dokumentais, nurodytais šio sprendimo 1 punkto d, e, g ir h papunkčiuose bei 2 punkto b–d, f, g ir i papunkčiuose.**

- 4. Atmesti likusią ieškinio dalį.**

- 5. Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir devynias dešimtąsias *Éditions Odile Jacob SAS* nurodytų bylinėjimosi išlaidų.**

- 6. *Lagardère SCA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Paskelbta 2010 m. birželio 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.